

ΕΤΟΣ Δ΄.

Ἐκδίδεται
τῆ 1/18 καὶ 15/27
ἐκάστου μηνός.

Ἐν ΑΕΙΨΙΑ τῆ 1/18 Μαρτίου 1885

Τιμὴ ἑξαετία
προπληρωθέντα
εἰς χρυσόν.

Φράγκ. 40.
Μάρκ. 32.
Ροβέλ. 16.

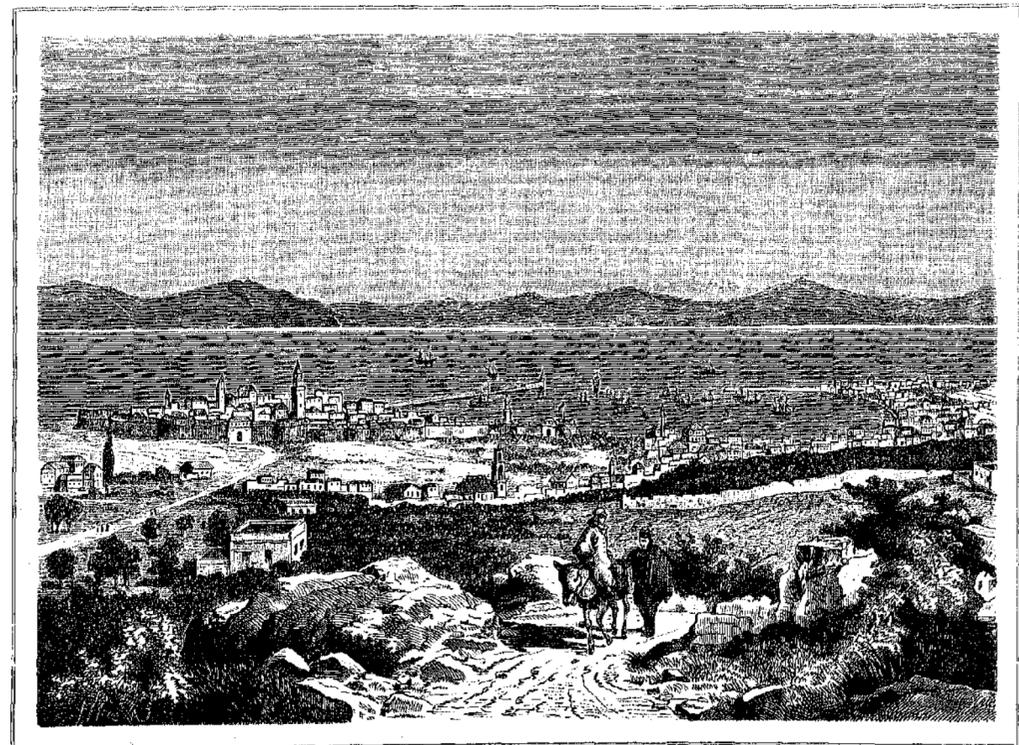
ΑΡ. 93.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἡ πόλις Χίος. — Ὁ Τισιτάς. — Τὰ πηγάδι τῶν μεγάλων πόλεων. — Τὸ ἀνεμότονον τοῦ φιλοπόλεμου ἐν Ἀθήναις. — Ἐκ τῶν τοῦ Λίβερτου. — Φυσιολογικὰ περίεργα. — Ὁ κόκορος. — Ἡ καλλιέργεια τῶν φασικῶν ἐν Ἰσπανίᾳ. — Συγκριτικὴ περὶ τοῦ κολέου. — Ἡ ἀγκυρὸς προσηγορίας. Διήγησις. — Τὸ ἰσχυρὸν Βερολίνον. — Ἡ χορηγία τῶν μυθῶν. — Διάφορα. — Αἰτιμολογία καὶ λόγιαι.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Ἡ πόλις Χίος. — Τὸ ἀνεμότονον τοῦ φιλοπόλεμου ἐν Ἀθήναις. — Οἶκος Κρόνονος ἐν Ἀττικῇ. — Ὁ φασικὸς τῆς Βίβλου ἐν Ἰσπανίᾳ. — Χορηγία ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν Κολοσσίων. — Τὸ ἰσχυρὸν Βερολίνον. — Κατακτὸν ἀσφάλτου. — Ἰατρικὸς Κολέου.

Ἡ ΠΟΛΙΣ ΧΙΟΣ.

ἕρως ἐκλογῆς, ἦτοι τῆς προαιρέσεως ἢ αὐτεθουσί-
της, ἧς καίπερ εἶναι ἀναγκαῖον στοιχεῖον
τῆς ἐλευθερίας ἐνεργείας πλὴν δὲν πρέπει νὰ
συγγέται μετ' αὐτῆς, ἧς ἡ ἰδιότης εἶναι τὸ
ποιεῖν ἢ μὴ ποιεῖν ἔργον τί, ἢ ἀδικεῖν ἢ οὐκ
τοῦτο ἢ ἐκείνo τὸ ἔργον. Ἄλλ' ἂν ὁ ἄνθρωπος
ἀντὶ νὰ γίνεται ὁδὸς τῶν ἐαυτοῦ πῶθον ἐγ-
καταλιμπάνων ἐαυτὸν εἰς τὰς φυσικὰς αὐτοῦ
ὁρμὰς καὶ ἐνστικτὰ, τοῦ ὅ' ὑπερβῆν εἶναι θεθαίως
ἐλευθερία, προτιμῶν ἢ ἀκολουθήσῃ κίνησά τινα,
ταῦτα οὐδὲν εἶναι ἢ ἀνάγκη, ἀλλ' εἶναι κίνη-
ση θῆνα αὐτὸς αὐτῶς. Ἐῴκειν εἰς ἐαυτὸν κατόπιν
μεμελετημένης καὶ ὁρίμου σκέψεως, καὶ πρὸς
τὸ ὅποιον ἀφοροῦνται, καὶ ἄπειρα δὲν ἀποκρούει,
ἀλλὰ καὶ δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ ἢ ἄλλως πῶς
νὰ τροποποιήσῃ. Ἡ ἐλευθερία δὲν ἐδόθη ἡμῖν,
αὐτῆ εἶναι κατὰ τῆς ἡμῶν αὐτῶν. Δὲν γινώ-
μεθα ἐλευθεροί, ἀλλὰ μόνον οὖν τῇ ἰδιότητι ἵνα
ἀνακαταστήθωμεν τοιοῦτοι, καὶ καθιστήσθεθα ἐλευ-
θεροὶ χειραφετούμενοι ἐκ τῶν ἐγωιστικῶν καὶ
ὀλιγαρχικῶν ἐπιθυμιῶν, καὶ ὁρμῶν λαμβάνοντες,
σοφῶν καθολικῶν καὶ φιλόδημων. Ἄλλ' ἂν
ἡ ἐλευθερία δὲν ᾖ ἀπὸλυτο, καὶ ἀντιτίθεται
αὐτῇ φυσικὸν νόμον (οὗς ἕμεις ἢ διάνοια καὶ ἡ
ἐργασία κατὰ τὸ πλεῖστον ὀφείλουται νὰ καταναί-
σῃ, διότι π. γ. ἂν δὲν ᾖ δυνατὸν τῆν ἀν-
θρώπῳ νὰ καταφύσῃ ἀκαριαίως μίαν οἰκίαν, ἢ
νὰ διατρέξῃ ἐν ὄρει, νὰ καταβάλῃ τὴν ὁρμὴν
τῶν ἀνέμων ἢ τῶν κυμάτων, πλὴν δὲν ἀποβαίνει
αὐτῇ ἀδύνατον νὰ πράξῃ ταῦτα μικρὸν κατὰ
μικρὸν) ἂν ὡσαύτως ἀντιτίθεται ἡθικῶν νόμοι
οἵτινες προετοιμασι εἰς τὴν πορείαν τῆς ἱστορίας
ἵνα μὴ διαταραχθῇ ἡ εὐτακτος πορεία τῶν πραγ-
μάτων, καὶ μὴ ἐπέλθῃ ἡ σύγχυσις καὶ τὸ χάος,
οἵτινες ἐξουδετερῶσι τὰ σφάλματα τὰ πηχάζοντα
ἐκ τῆς ἀμαθείας καὶ ἐκ τῆς καταγρήσσεως τῆς
ἐλευθερίας, ἐάν, λέγομεν, ἡ ἐλευθερία ἐγγύθῃ,
πλὴν τὰ ὅρια παντὸς πράγματος οὐδένα δικαιο-
σύνην ἢ ἀρνήσῃ τῆν ὑπερίαν αὐτοῦ. Ἡ ἀληθὴς
ἐλευθερία ἐγκρατεῖ εἰς τὸ ἀναγνωρίζειν καὶ προ-
σαρμόζεσθαι πρὸς τοὺς νόμους τοούτους, διότι
ὅστω δυνάμει νὰ ἀσθάνθωμεν τὴν ἐνδύμωγον
εὐφροσύνην ἧς θεθαίω ἡμῶς εἰς ἀντανακρίθωμεν
εἰς τὸν ἡμέτερον προορισμὸν καὶ εἰς τὴν ἐτάχ-
θωμεν ὅσων ἀπέναντι τῆς φύσεως. Θέλοντες ἂν ἀντι-
ταχθῶμεν πρὸς τοὺς νόμους τοούτους θὰ εὐρωμεν
εἰς τὴν ἐκ τῆς ἀντιστάσεως ἀναπορεύτως ἐκ-
πορευομένην ἀντίδρασιν μετῴνην εἰς περιορισμὸν
τῆς ἐλευθερίας, ὅσων ὅτε δὲ καὶ τὴν πλήρη
αὐτῆς ἀπώλειαν. Ἐάν ᾖ ἀληθὴς ἢ ὁ ἄνθρωπος
δὲν εἶναι ἐλευθερὸς ὅτε θεθαίω εὐθὺς ἐπὶ
τῶν ἰδίων αὐτοῦ πράξεων, ὁ ἕλεγχος τῆς
συνειδήσεως θὰ ἦτο ψεύδης (τὸν ἐλεγχον τοῦτον
ὄσον νὰ μὴ συγγέται πρὸς τὴν δουρικρατείαν
ἢν αἰσθανόμεθα ὅταν διαπράττωμεν ἀκούσιον τι
λάθος, ἢ γινώμεθα ὅμματα βίαιων πράξεων) θε-
θαίω δὲ ἡ τῶν τοῦ συνειδήσεως ἢ ἦτο ψεύδης,
διότι αὐτῆ προϋποτίθηται τὴν ἐλευθερίαν ἐνεργείαν
τοῦ ἀνθρώπου καὶ οὐχὶ τὴν ἐκ τῆς ἀνάγκης ἐκ-
πορευομένην. Θὰ ἦτο ἀποτέλεσμα ἄνευ ἀνα-
φορικῆς αἰτίας, ἀνυπόστατος δὲ ἦτο τότε καὶ
ἡ ἀγαλλίασις ἢν αἰσθανόμεθα ὅταν ἐκποδῶν ποι-
οῦντες τὰς συμπαρμαρτούσας πονηρῆς περιστά-
σεις κατορθώμεν νὰ διαπράττωμεν ἔργον εὐποίας.
Ἄλλ' ἂν ὁ ὕλισμὸς ἀρνήσῃ τὴν ἀνθρώπῳ τὴν
ἐλευθερίαν, δὲν δύναται ἕμεις νὰ ἀρνήσῃ αὐτῇ
τὸ γεγονός ὅτι εἶναι ἕμεις αὐτῆς ἀπὸβροια
καὶ ἐν ἡ οὐδαὶ συμπαρμαρτεῖ διαλογισμὸς δυνά-
μενος νὰ ἀποπληθύνῃ αὐτὸ καὶ ἕπερ ἀποτελεῖ
τὸ ὕψατον θεμέλιον πάσης κτίσεως, τοῦ φιλο-
σόφου, τοῦ μαθηματικοῦ, τοῦ σοφοῦ καὶ ἀσέφου,
ἕπερ ἐστὶν ἡ συνειδήσις, ἢ ὡς λέγουσιν οἱ
γερμανοὶ φιλόσοφοι ἡ ἐσωτερικὴ ἐπίγνωσις.
Ἄλλὰ, προσθέτουσι οἱ ὀλιστοί, τὸ συνειδὸς εἶναι
μηχανικὴ λειτουργία τοῦ ἐγκεφάλου, κατὰστασις

ἢ διάθεσις αὐτοῦ συνειδόμενον μόνον τὴν ἐνέρ-
γειαν τὴν ἐπεργεῖσθαι ἐξ ἐπιτελικῶν αἰτίων εἰς
τὸ δὲν συμμετέχει. Τοιοῦτον τρόπον μὴ δυνάμενον
νὰ ἀρνήσῃ τὴν ἀναξάρτητον καὶ πνευματικὴν
αὐτῶν ἐνεργείαν, προτιμῶν τὸν παράλογον ἰσχυρι-
σμὸν δὲ ὁ ἀποκλείουσι πᾶσαν τοῦ συνειδήσεως
σὺμπραξιν πρὸς τὸ ἀσθητικὸν ὄργανον ἕπερ
παρήγαγεν αὐτὸ, ἀποδίδοντες τὴν ἐγκεφάλῳ κεγω-
ρισμένην ἐνεργείαν ἧς καταστρέφει τὴν ἐνότητά
πρὸς τὴν ἀπαρεχάτως ῥάπει. Ἄλλ' ἔχειν συνεί-
δησιν τῆς ἰδίας θελήσεως, ὁλοῦ ἠνώσκειν ἐπὶ
ἐπὶ αὐτῆ ὁ θέλων καὶ οὐχὶ ἕτερος. Καὶ ὅταν
εἶναι ἀναγκάζομαι, ἐν τῇ περιπτώσει, νὰ ἐνεργ-
ήσω ἐναντίον τῆς θελήσεώς μου ἐξ αἰτίων ἀνα-
ποδύστων, πάλιν ἀναγνωρίζω ὅτι ταῦτα δὲν
ἀπαρῶσθαι ἐκ τῶν ἐν ἡμῶν, οἵτι ἄλλως δὲν
θὰ ἠδύναμην νὰ ἐνοήσῃ ταῦτα, μένει δὲ ἐν ἡμῶν
πάντα ὁ πῶθον, ἂν καὶ ἀσθενῆς, νὰ ἐνεργήσω
τὸ ἐναντίον.
Τὸ γεγονός τοῦτο, ἐν ἡ ὄρηται ἀντιμέτωποι
ἢ ἐνεργεία καὶ τὸ πῶθον, μοι παρέχει τὴν ἀπό-
δειξιν ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ παρρησιασμένον ὁ ἐλευ-
θερία, ἀλλοῖον τῶν γεγονότων ὡν δοκιμάζω τὴν
ἐπίδρασιν, διότι τὰ ὅσα ἀντίθετα γεγονότα οὐδέ-
ποτε δύναται νὰ παραγῶσθαι ἐκ μίης καὶ τῆς
αὐτῆς αἰτίας. Ψεύδης εἶναι ὡσαύτως καὶ τὸ
λεγομένον ὑπὸ τῶν ὑπερμάχων τῶν ὀλιστικῶν
δοξαστῶν, ὅτι ὁ ἕλεος θαλλόμενος εἰς τὸ κενόν,
ἂν εἴχο συνειδήσειν ἐαυτοῦ θὰ ἐνόμιζεν ἐπὶ κινή-
ται ἀφ' ἐαυτοῦ ἐξ ἰδίας ἀθήσεως, διότι θὰ προέ-
κυπτεν ἢ ἐναντίον ἀπόδειξις ἡμῶν ὁ ἕλεος οὗτος
ἐπιπρᾶτο νὰ ἀνακαίσει τὴν κίνησιν του, ἢ νὰ
ἀλλάξῃ τὴν πορείαν του, ἐν αἰς περιπτώσει θὰ
κατανοεῖ τὸ ὅτι δὲν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο καὶ
θὰ ἐπιβῆτο ἐπὶ ὅποιον εἰς ἀνωτέρω δυνάμει
ὑπάρχουσαν ἐκτὸς ἐαυτοῦ. Ἀποδεικτικῆς γενο-
μένης τῆς συνειδήσεως ἧς ἐστὶ τὸ κῆτοπρον
ἐφ' ὃ ἀνακαίσει πᾶσαι αἱ ἰδιότητες καὶ ἐνεργ-
εῖαι τῆς φύσεως, συναποτελεῖται τὸ ὅλον πνευ-
ματικὸν ἐν, διότι ἡ συνειδήσις φέρει μετ'
ἐαυτῆς τὴν φαντασίαν ἧς ἐστὶν αὐτῆ ἢ συνεί-
δησις ἢ ἡ ἐσωτερικὴ ἐπίγνωσις, ἐν παρατάσει
ἀνεργείας, τὴν μήμην ἧς ἐστὶν αὐτῆ ἢ συνεί-
δησις ἐν ἀνεργείᾳ, καὶ ἐπὶ τέλος, τὸ λογικὸν
ἕπερ ἐστὶν αὐτῆ ἢ συνειδήσις ἐν διαρκεί λει-
τουργίᾳ. —

Ἐν Τερπύσει.

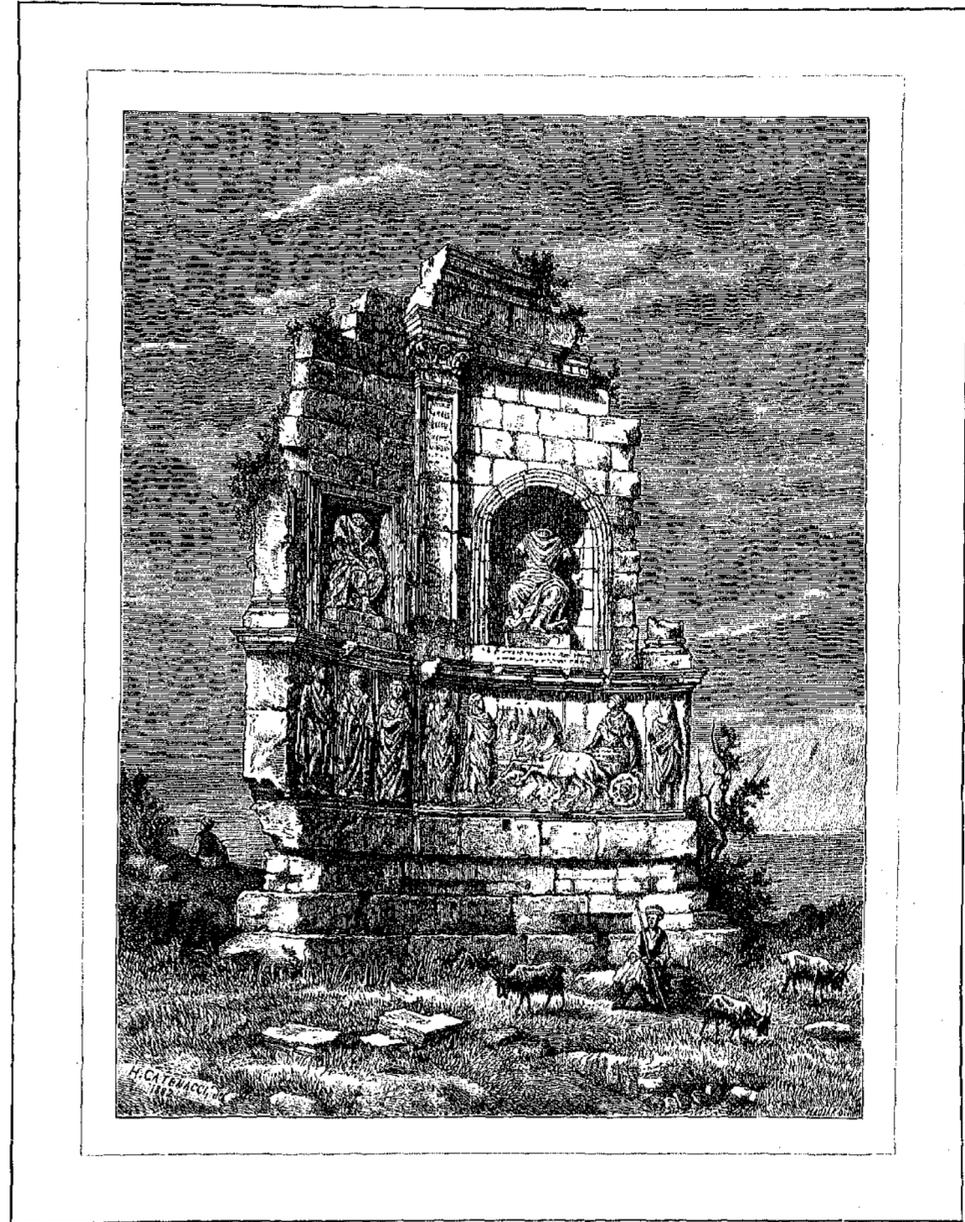
ΤΑ ΠΤΗΝΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΟΛΕΩΝ.

ΑΠΟΡΙΑΣ ἔστιν εἶναι, ἐπὶ ἐν ταῖς μεγαλοπό-
λεσι τῆς Εὐρώπης διακρίνεται πλέον τῶν
50 εἰδῶν πτηνῶν, ζῶντων ἐν πλήρει ἐλευ-
θερίᾳ καὶ ἐν οἰκειότητι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Με-
ταξὺ τῶν πτηνῶν τοῦτων οὐραγίτης (σπουργίτης)
κατέχει ἀναμφιβόλως τὴν πρώτην θέσιν. Παν-
ταχοῦ τὸ πτηνὸν τοῦτο ἀναζητεῖ τὴν γειτονίαν
τοῦ ἀνθρώπου, ὅσων ἐν Εὐρώπῃ ὄσον καὶ ἐν
Ἀυστραλίᾳ, ἐν Νέᾳ Ζηλανδίᾳ καὶ ἐν τῇ βορείῳ
Ἀμερικῇ, ἐνθα πρὸ ὀλίγων μόνον ἐτῶν εἰσῆλθῃ.
Καὶ ἕμεις τὸ μικρὸν τοῦτο πτηνὸν, τὸ ὅποιον
τοσαύτας προσφέρει ἡμῖν ὑπηρεσίας, ἐσυκαφαν-
τήθη καὶ συκοφαντεῖται οἰκτροῦ. Περὶ αὐτοῦ
λέγει ὁ διάσημος Βυφφόν: "Οἱ πουργίται εἶναι
ὡς οἱ μῦθ, προσκακολλημένοι εἰς τὰς κατοικίας
μας· παρακαλοῦσθαι τὸν ἀνθρώπον ὅπως ζῶσι
δαπάναις αὐτοῦ· ἐκ φύσεως ὄντες ἀνεργοὶ καὶ

λαίμαργοι, ζητοῦσι τὴν τροφήν των ἐπὶ τῶν
παροικουσμένων φυγητῶν, ὅλη ἐπὶ τῆς ἰδιο-
κτησίας ἡμῶν· οἱ σταλοὶ ἡμῶν, οἱ ἀγρῶνες,
οἱ περιστέρωνες καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ μέρη
ὅπου ἡμεῖς θέτομεν τοὺς κόκκους ἡμῶν, εἶναι
οἱ τόποι ἐνθα κατὰ προτίμησιν διαμένουσι, καὶ
ἐπειδὴ εἶναι καὶ ἀθηγάτοι καὶ πολυπληθεῖς,
πολλὰς προξενούσι ζημίας. . . . Εἶναι ἐν γένει
ζῶα πανταχοῦ παρόντα καὶ οὐδὲν ἀφελόντα."
Καὶ ἕμεις σήμερον εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι
οὐχὶ μόνον δὲν τρώγουσιν ὄσον ἐπέθεσάν τινες,
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ, ἰδίως τὴν ἀνοεῖν, θηρεύουσι καὶ
καταστρέφουσι πλῆθος θλασθῶν ἐντόμων καὶ
πρὸ πάντων τὰς μηλολόνας (καυθάρους) καὶ
τοὺς σκόληρας αὐτῶν. Ὁ Ἄγγλος ὀρνιθολόγος
ΜΑΘΗΠΛΙΝΒΛΑΧ διατείνεται ὅτι ἄνευ τῶν πουργί-
τῶν τὰ πέριξ τοῦ Λονδίνου οὐδὲ ἐν λέχωνον θὰ
ἠδύνατο νὰ παράγῃ, καὶ ὁ Γάλλος ΟΥΑΤΕΛ,
ὁ ἕλερος τῶν πουργιτῶν σνήγαρος, ἀποφαίνεται
ὅτι ὁ πουργίτης εἶναι δι' αὐτὸν τὸ ἀφελιμώτερον
τῶν ἐντομοφάγων. Εἰς ἀπόδειξιν τοῦτου ἔρχεται
καὶ τὸ περιστατικόν, ὅτι εἰς πολλὰς πόλεις, ἐν
αἰς ἡ καταστροφὴ τῶν πουργιτῶν ἐνετέλλετο ἐπὶ
ἀμοιβῆς, ὁ μόνον ἡ διάταξις αὐτῆς καθρηγῆθη,
ἀλλὰ καὶ ὁ πολλαπλασιασμὸς αὐτῶν διηρυ-
κλύνθη.
Ἐχουσιν ἕμεις καὶ οἱ πουργίται τὰ ἐλαττώ-
ματά των· εἶναι ὀρθοπόδοι, φιλόνηκοι καὶ ἀθη-
γάτοι. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν μένουσιν ἐπὶ τῶν
στεγῶν ἢ ἐν τοῖς ὀδοῖς τρώγοντες πᾶν τὸ ῥιπ-
τόμενον ἢ πίπτον κατὰ γῆς, τὸ δὲ ἐσπῆρας ἀνα-
ζητοῦντες τὸ κατάλοιμμά των ἐπὶ τῶν δένδρων,
προξενούσι θύρουον εἰς ἄκρον ἐνοχλητικόν. Τὸ
ἔρη αἱ ἐριδὲς των εἶναι οὐρανόκατοι· οἱ ἔρη-
νας πουργίται, ὅσο τῆς ἀντιζηλίας κεντούμενοι,
συγκροτοῦσιν λυσσώδεις μονομαχίας, καθ' ἃς
ἄφρονοι εἶναι αἱ πληγαὶ ἀκατέρωτων. Κατὰ τὴν
ῥαίαν ταύτην τοῦ ἔτους ἐπιτίθενται οἱ πουργίται
καὶ κατὰ τῶν χειλοδῶν, ὡν ποθοῦσι τὰς φω-
λεὰς, ἀλλὰ κατὰ τῶν χειλοδῶν μαχόμενοι δὲν
ἐξέρχονται πάντοτε νικηταί. Ἐν τοῖς ἀγροῖς
θηρεύουσι τοὺς σπόρους, ἐν ταῖς ἀδύταις τρώ-
γουσι τοὺς κόκκους, τοὺς γρηγομεύοντας εἰς
τροφὴν τῶν ὀρνίθων· ἅμα δὲ ἴδωσι κρεμάμενον
ἔξωθεν τοῦ παραθύρου κλωθῖον καναρίου ἢ ἀκαν-
θουλίδος (καρθερίνας), ἀμέσως σπεύδουσι πρὸς
τὸ μέρος ἐκεῖνον, καὶ ἀφ' οὗ καλῶς δεδαμῶσθαι
ὅτι οὐδὲν ἀποδίδοντες ἐπιτίθενται αὐτοῖς κίνδυνος, κατα-
βροχθίζουσι τὴν τροφήν τοῦ αἰχμηλάτου πτηνοῦ,
τὸ ὅποιον μάτην προσπαθεῖ ν' ἀποροβῇ τὸν
ἀθηγάγον παράστον. Ἐν τοῖς ζωολογικοῖς κή-
ποις τόσον θρασυεῖς καθίστανται οἱ πουργίται,
ὡστε πολλὰκις καὶ εἰς τοῦς λάκκους τῶν ἄρκων
καὶ εἰς τὰ κλωθία τῶν ἀγρίων ζῶων εἰσέρ-
χονται, ζητοῦντες τὴν τροφήν ἄρου ἢ ἄλλο τι
φαγώσιμον. Ἰδίως ἕμεις τέρπονται οἱ πουργίται
ἐν τοῖς δημοσίοις περιπατοῖς καὶ κήποις, ἐνθα
οἱ τρώγοντες παῖδες σκορπίζουσι τὰ ψιχία τοῦ
ἄρου τῆς ἀκεῖσε· ἐκεῖ εὐρίσκουσι καὶ τερπνὰ
καταλόμματα διὰ τὴν νύκτα εἰς τοὺς κλάδους
τῶν πυκνοφύλλων δένδρων καὶ πρόχειρον ἔχουσι
τὸ λουτρόν των ἐν ταῖς δεξαμεναῖς. Ἐν καιρῷ
χειμῶνος ἕμεις ὁ βίος αὐτῶν καθίσταται δυσκο-
λῶτερος, διότι καὶ τὰ δένδρα εἶναι ἔρηκα καὶ οἱ
διαδύται ὀλίγοι· τότε δὲ εὐρίσκουσι καταφύγιον
ὑπὸ τὰς στέγας καὶ εἰς τὰς σχισμάδας τῶν
τοίχων.
Ἐνεκα τῆς εὐζωίας, ἢν διάγουσιν ἐν ταῖς
μεγάλαις πόλεσιν οἱ πουργίται, καὶ τῆς σχετικῆς
ἀσφαλείας, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν καταπληκτικῶς
πολλαπλασιάζεται· ὀπελόγιόν τινες ἐπὶ ἐν Παρι-
σίοις ὁ ἀριθμὸς εἶναι τριπλάσιος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν
κατοίκων.
Ἐκτὸς τῶν πουργιτῶν καὶ αἱ περισσεύει
πολλαπλασιάζονται ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ἐξημε-

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ροῦνται. Ἄλλ' ἡ θήρα δεκατίσσι πολὺ τὰ πτηνὰ ταῦτα πρὸ πάντων ἐν τοῖς εὐρωπαϊκαῖς πόλεσιν· ἐν Ἀνατολῇ ἄλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα· ἐκεῖ οὐ μόνον δὲν φοβεύονται, ἀλλ' ἐθρίσκουσι καὶ ἀναπαυτικὰ καταλόμματα ἐν τοῖς πύργοις καὶ τοῖς ὕψηλοις ὄρεσιν τῶν οἰκιῶν. Ὁ διάσημος ὀρνιθολόγος ΒΡΕΝΝΙ, ὁ πρὸ μικροῦ ἀποθανών, εἶδεν ἐν τῇ Ἀνατλίτῳ διαφόρους τοιαύτας τεχνητάς φωλεάς, ἃς οἱ κάτοικοι κατασκευάζουσι διὰ τὰς περιστάρας.

Καὶ τοὺς γερανοὺς, τὰ διαβατικά πτηνὰ, τὰ τῶν εὐκόλως ἐξγεμερόμενα, ἠδυνάτο τις νὰ

προσελκύσῃ εἰς τὰς μεγάλας πόλεις τῆς Ἑσπερίας, ἀρκεῖ μόνον νὰ μεταχειρίζετο τις περιποιησὶς τινάς. Ἐν Ἀλσατία οἱ χωρικοὶ ἐνουσύντες πόσας ὀπηρεσίας παρέχουσι αὐτοῖς οἱ γερανοὶ διὰ τῆς καταστροφῆς τῶν ἐντόμων, τῶν σικωλῶν καὶ ἐρπατῶν, πειρῶνται νὰ προσελκύσωσι αὐτοὺς τοποθετοῦντες ἐπὶ τῶν καπνοδόχων τῶν οἰκιῶν ἢ ἐπὶ τῆς στέγης τῶν ἐκκλησιῶν παλαιῶν τινα τροχὸν ἢ τεμάχιον σανίδος. Ἐδγνημονοῦντες διὰ τὴν περιποίησιν ταύτην οἱ γερανοὶ κτίζουσι ἐνταῦθα τὰς φωλεάς των καὶ ἐπανέρχονται ἐκάστοτε τὸ ἔαρ. Τοιαῦτα φωλεὰ ἐσώζοντο ἀκόμη

πρὸ τινων ἐτῶν ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Στροβοῦργου πρὸς δυσμὰς τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ. Σοχναὶ εἶναι αἱ ῥήξαι μεταρῶν γερανοῶν· ὁ κ. Μάρτνερ διηγεῖται ὅτι ζεῖγος νέων γερανοῶν, ἐγκατασταθὲν ἐπὶ καπνοδόχου τινός, ἤρξατο κτίζειν τὴν φωλεάν του διὰ τῶν ἀγύρων, τὰ ἅποια ἐλάμβανεν ἢ μᾶλλον ἐκλεπτεν ἐκ τῶν πλησίον φωλεῶν· ἀλλ' ἡμέραν τινὰ δωδεκάς γερανοῶν ἐπέπεσε κατ' αὐτοῦ, κατέστρεψε τὴν νέαν οἰκοδομήν καὶ διασκόρπισεν τὸ ὄλικόν. Ἐκάστη φωλεὰ γερανοῶν δὲν περιέχει συνήθως πλέον τῶν τριῶν νεοσσῶν, σπανίως πέντε· ὁσάκις τὰ νεοσσὰ εἶναι πέντε

μαγιάλους καταβάλλουσιν οι γυναικες κόπους να...

ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΤΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

(Μετά ελάττω, δεικ. σελ. 325.)

ΝΗΠΙ του λόφου του Μουσείου, το αντι- κρύβοντες την Ακρόπολιν των Αθηνών...

την Ακρόπολιν φυλῆ. Αὐτὴν δευδαίως ὑπαί- νητταται ὁ Πανουάσιος, ὅτε ὁμιλῶν περὶ τοῦ λόφου...

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΔΕΡΜΟΝΤΩΦ.

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΟΥ ΔΑΙΜΟΝΙΟΣ

Ἐν τῶν ἐπισημωμένων ποιητικῶν ἔργων τοῦ μεγάλου...

Ἐκείθεν ἀδιήγητος τὸν κόσμον θά προεβλέπη, ὅπου οὐδ' εὐτυχία τις ὑπάρχει ἀληθής...

ἀσθμαίνωμεν, ἰδρώνομεν καὶ εἴμεθα κατάποσι, ὁ δὲ ἐπαγγέλματος ὁρμηεὶς δύναται νὰ θαλίῃ...

ὁρμηεὶς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὅστις ἐντὸς ἐννέα ὥρων διέτρεξε τὰ 1200 στάδια (222 χιλιά...

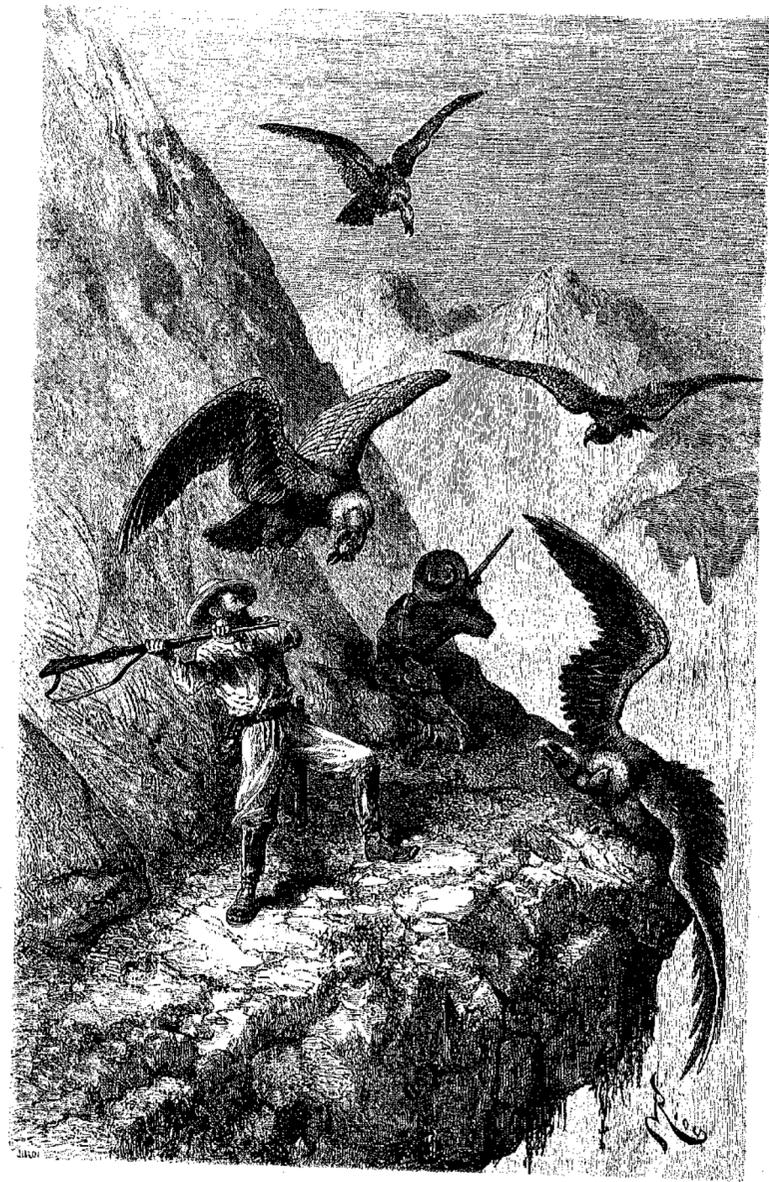
θαλίῃσιν, διὰ καὶ ἡ ταχύτης αὐτῶν δὲν εἶναι μεγάλη, καταπληκτικὴ ὅμως εἶναι ἡ ἐκπαιδευ...

Ἐν τοῖς Ἱπποδρομίοις ἐκτελοῦνται δρόμοι μετὰ προσοχημάτων, τὰ ὅποια εἶναι διαφόρων...

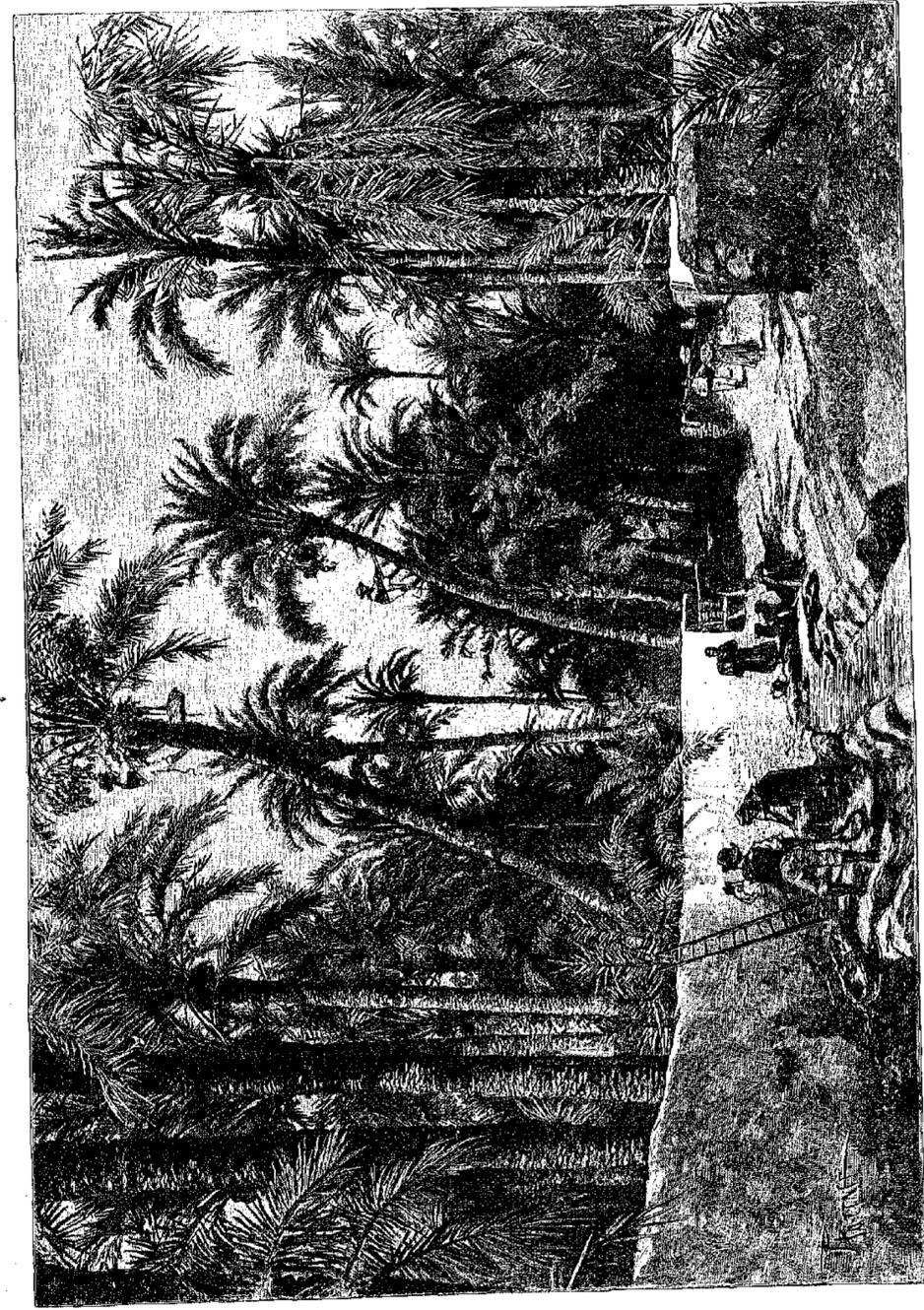
ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ.

ΟΙ ΔΡΟΜΕΙΣ.

Ἐν τῶν περιεργότερων παραδειγμάτων τῶν ἀποτελεσμάτων ἄρα δύναται νὰ παρ...

ΘΗΡΑ ΚΟΝΔΟΡΟΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ.

Ο ΦΟΙΝΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΧΗΣ ΕΝ ΙΣΤΑΝΙΑ.

όντων. Όσοις εξήρητο της ολίγας μεταβίων εις το νεοκρηματισμό, ένωσαν άναπόσπαστοι οι γοναίς της, ή εις την έκκλησίαν, όπου ηραγαθίζετο να διαμείνη επί θώρας όλοκληρως. Αλλά όμως εν τη μοναχική του βίου τουτού έπληθε σμφών, το όποιον έδωκεν άλλην διεύθυνσιν εις τας σκέψεις της· νέος τις άξιωματικός της φρουράς την είδε, και έκτοτε δεν έλειπε να την παρακολουθή εις την έκκλησίαν, ένθα έπράτει διαρκώς τοις όφθαλμοίς των έστραμμένους προς αυτήν. Η Κωνσταντία μάς άμολόγησεν ότι ο άξιωματικός ούτος έτόλμαρε και να τη γράψη επιστολήν, και εκ των λόγων της έννοήσαμεν ότι και αυτή παρεκίνηθη να κάμη διάδημα άπεροσκαπτό. Ότε δε ή Άντωνία και έγω ήβλησαμεν να τη παραστήσωμεν τό άτυπον της τοιαύτης διαγωγής, ή Κωνσταντία, σχεδόν άποτόμως, μάς απήντησεν ότι ήτο καινή εκ μέρους μας και ψυχρήν, ήμαίς αι τούτον ευτυχώς εν τη κόσμη, να μεμφώμεθα άυστοχούς κύριος διά την μόνην άκτίαν, την φωτισούσαν την έρημον και σκοτεινήν αυτής ψυχολογίαν.

“Εν έτος μετά ταύτα, την αυτήν ήμέραν, ήλθον πάλιν εις τον κήπον του Λουξεμβούργου, συνοδευόμεν ήπεί της διδασκαλίας μου. Εύρον έκει την Άντωνίαν. Η Κωνσταντία όμως έλειπε και άμφότερα είμεθα άνήσυχτοι, διότι από εξ ήδη μνημών ουτέ έγώ ουτέ αυτή άυδελίαν είχομεν λάβει είδησιν. Άνά πώσαν στιγμήν έπεριμένονεν ν άκουσώμεν επί της λαπτής ήμμου τό έλαφρόν της ήχημα, αλλά αι ώραι παρήγγοντο εις μάτην. Τέλος άναφανίσθη σιωπή θαλαμηπόλου, ήτις πλησιάζασα ήμάς και έρωτήσασα αν ήμεθα αι θεσπονίδες Γ. και Β. μάς άνεχρίσαν επιστολήν και απήλθεν.

Η επιστολή ήτο της Κωνσταντίας. “Συγχωρήσατέ με, μάς έγραφε, αν ους λυπέ. Άδύνατος ήνοιχθη μεσαύθ ήμων και δεν ήθε συναντηθήμεν πλέον εν τή κόσμη τούτη. Μνήσθητε έμοι ως φίλης άποσπουδής.” Εν τη επιστολή περιεκλείοντο δύο ήγρά άλλη. Η Άντωνία και έγω άπεχωρήθημεν σιωπηλά και τά δάκρυα εις τους όφθαλμούς. Η συνέντευξις αυτή, ή τοσοούτον θλιβερώς καταλήξασα, ήτο ή τελευταία.

Μετά παρέλευσιν όλίγου χρόνου και ή Άντωνία και έγω είχομεν ύπανήρθεθ. Ο σούζουγός μου, κύριος Γεώργιος Π. ήτο εις των ύπαοπιστών του πατρός μου ή δε Άντωνία είχεν ύπανήρθεθ νέον γείτονά της, όφρανον και κάτοχον μεγάλης περιουσίας. Τή προσκλήσει της μετέβην μετά του σούζουγού μου, όστις έλαθεν μικράν άδειαν, εις τό κτήμα της και παρέστην μάπτως της ευτυχίας της φίλης μου, διότι πράγματι ο σούζουγός της, Κάρλος Μ. ήτο καλ' έλα άνήρ άξιαγάπητος, πλήρης προσηγάτων και εδγενών αισθημάτων.

Τό μόνον, όπερ εύρον εν αυτή κέπας επιλήμμον, ήτο έλαφρότης τις και επιπαλαιότης εν τή χαρακτήρι, και ως προς τούτο, νομίζω, δεν συνεμφορούτο κατά πάντα προς την σκεπτικήν φίλην μου Άντωνίαν. Έκτός δε τούτου έλλέγετο ανά την χώραν ότι ο ευδαίμων ούτος νεανίας ήγάπα τας άδικασίας και ειλικύετο ύπ' αούτων ίσως πέραν του θένοντος. Αλλά διατι να φοβούμαι; Μήπως ή Άντωνία δεν είχεν έτοιμαίως αούτον προς την έμφύβριαν του γάμου, και ποία λευκή και λεία χείρ ήρόντο κάλλιον αυτής να έπαναφέρη προς την ποιήνην το άκαπς απολλυτός έσινον πρόβουτον; Όσοώδηπε ο Κάρλος ήγάπα θερμώς την αούγην του, ήτις τον έλάτρευε, και δεν απέκρυπτε τον έρωτά της.

— Να σοι είπω, φίλη μου, μοι έλαγε πολλούς, τον άρχαυό τούτον πολύ, ώστε φοβούμαι μή ο θεός με τιμωρήσθ διά την τούσην αγάπην μου.

— Τι λέγεις; ή άπεκρινόμενή έγώ γλώσσα. Ο θεός τούτον σπανίως άναγκάζεται να επέμβη κατά της ύπερβολικής συνήκης αγάπης, όποτε, ύπόβουτο, ότι ή άληθινότης να όρίση τιμωρίαν δι' αούτην.

Άπεφασίσαμεν άπαξ του έτους να μεταβώμεν μετά του σούζουγού μου εις τό κτήμα της φίλης μου, όπως διέβληθον έμωδ έδδομάδας τινάς, και την άπόφασίν μας τούτην εξετέλεσαμεν πιστάς επί τινά έτη. Η ευδαίμονία της Άντωνίας δεν έθολούτο ύπό ουδένης νέφους, και έγώ ήμην

ΧΩΡΙΚΗ ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ.

έντελώς ήσυχος διά τό μέλλον της· τό μόνον, όπερ έπισκίαζε κάπως την άνίμελον τούτην ευτυχίαν ήτο ή έλλειψις τέκνων.

— Βλέπεις, μοι έλαγε στεναλύουσα, ότι ο θεός τιμωρεί την ύπερβολήν της αγάπης.

“Αλλη λύπη ήτο κοινή εις άμφότερας μας· ήγνοούμεν όλην τι έγίνεσεν ή Κωνσταντία. Ηεούρομεν όμως ότι έζη, διότι τακτικώς άπαξ του έτους, κατά μήνα Αύγουστον, έλαμόνομεν φάκελλον περιέχοντα δύο άνηθ ήγρά, ένθύμημα μυστηριώδες της άποχωρισθείσης φίλης.

ΤΟ ΥΠΟΓΕΙΟΝ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ.

(Μετά εικόνας, έρα σελ. 338.)

ΑΙ μεγαλοπόλεις της Εύρώπης προθυμοποιούνται σήμερα να βυθίσωσιν επί τή έντελειότερον την ύπόγειον της πόλεως ύπηρεσίαν, ήτοι τό σύστημα των ύπονώνων, των ύδραγωγείων, των σωλήνων του άερίωφωτος κ. τ. τ. Και αι μέν άρχαία πόλεις έχουσι πρό πολλού την ύπόγειον των ύπηρεσιών άρκαι ν αναφέρωμεν τας κατακόμβας της Ρώμης και των Παρισίων. Αλλά εις τας νέας πόλεις τό σύστημα τούτο δεν να εφαρμοσθή, και εις τούτο κυρίως έπιστάσι την προσοχήν των τά δημοτικά συμβούλια, διότι και διά λόγους της συγκοινωνίας και διά λόγους της δημόσιου υγείας, ανάγκη είναι να τεθώσιν εις ένέργειαν έλαι αι νώτεραι θελιτώσεις του συστήματος τούτου. Τούτο κυρίως άπητείτο διά τό Βερολίνον, πόλιν λαθούσαν κατά τά τελευταία έτη άνάπτυξιν τοσοούτον καταπληκτικήν, και ως εκ τούτου έχουσαν ανά πώσαν στιγμήν άνάγκην έπιστροφάσεως και επίσυρθώσεως νέων δόων, τοποθετήσεως νέων ύδραγωγείων, νέων σωλήνων και τηλεγραφικών ή τηλεφωνικών συρμάτων. Πράγματι δε εν μικρή άνολόγως διαστήματι χρόνου μεγάλη εξετέλεσθησιν έργα, και τό ύπόγειον Βερολίνον παρουσιάζεσθ σήμερα σχεδόν έφάμιλλον της ύπέρ την πόλιν. Τό σχεδόν εγένετο έπιμελώς και έσκεμμένως, σχεδόν άνόλογως προς πόλιν καθ' έκάστην προσοδούσαν και έκτανωμένην, και ο ύπόγειος μηχανισμός, μηχανισμός κεκοσμημένος εν τοις έγκάτοις της γής, λειτουργεί τανού σχεδόν άποσκαπτότως. Τό άπλοον και εύληπτον τούτο σύστημα καθίσταται πολύπλοκον και οινεί δυσκατάληπτον όσάκις πρόκειται περί δόων άμβλεσιών και σκολιών ή περί άισταρωσάων. Οι όχνητοί διακρίνεται εν τέσει εις δύο κατηγορίας, εις τούς άνήκοντας εις την ύπηρεσίαν του ταχυδρομείου και τηλεγραφείου, και εις τούς προωρισμένους διά την ύπηρεσίαν των κατοίκων· εν τοις πρώτοις είσιν οι ταχυδρομικοί σωλήνες και τά τηλεγραφικά σύρματα, εν τοις δευτέροις τό ύδραγωγεία, οι σωλήνες του άερίωφωτος, αι ύπόνουμοι κτλ. Τό πρώτον ύπόγειον τηλεγραφικόν σύρμα έτοποθετήθη εν Βερολίμω εν έτει 1850, και συνέδεε μόνον τούς πάντε τούς σιδηροδρομικούς σταθμούς μετά του κεντρικού εν τη θρακικήν λεγομένη έδωφ. Τρίκοντα έτη μετά ταύτα τό μήκος των ύπογειών τηλεγραφικών συρμάτων ήτο 111 χιλιομέτρων και με τας διαφόρους διακλαδώσεις 1450 χιλιομέτρων. Προς τό κεντρικόν τηλεγραφικόν διευθύνοντο 222 τηλεγραφικά σύρματα. Αλλά τό σύστημα τούτο άπεδείχθη άνεπαρκές, και ούτω έφηρημόθη νέον, καθ' όν τά τηλεγραφικά σύρματα διηρέθησαν εις τρεις μεγάλας άρτηρίας, διευθυνομένας προς βορράν, προς νότον και προς δυσμάς. Αι άρτηρίαι αούται αι κεντρικαί συνίστανται εκ σωλήνων διαμέτρου άπό 10—17 εκατοστομέτρων, και εις τούς σωλήνας τούτους έτοποθετήθησαν τά διάφορα σύρματα. Προς έπισκοπήν των σωλήνων τούτων ή καθαρισμόν αούτων άρχήθησιν κατά διαστήματα φρέατα, εν οίς δύο έργαίαι άναπαικτικώς δύνανται να έργασθώσιν. Οι σωλήνες ούτοι ύπό την πόλιν έχουσι όμμερον μήκος 40 χιλιομέτρων και τό μήκος των εν αούτοις συρμάτων ύπερβαίνει τας 170 χιλιάδας μέτρων. Πόσην έργασίαν έκτελούσι τά ύπόγεια ταύτα σύρματα εν Βερολίμω δηλούται εκ του στατιστικού πίνακος της τηλεγραφικής συγκοινωνίας. Κατά τό 1882 άπεσάλλησιν εκ Βερολίμου 2 εκατομμύρια τηλεγραφημάτων, άφίχθησιν δε 1 1/2 εκατομμύρια. Ποσόν πράγματι καταπληκτικόν!

ΤΟ ΥΠΟΓΕΙΟΝ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ.

(Μετά εικόνας, έρα σελ. 338.)

Σημειώτέον ένταύθα ότι διά της εφαρμογής του ύπογειού πνευματικού ταχυδρομείου (του μετακομίζοντος τας επιστολάς διά σωλήνων ή υπογείως) μεγάλης άνεκούφισθ ή τηλεγραφική ύπηρεσία εν Βερολίμω, διότι μόνον κατά τό μνηρόν έτος 1882 οι ταχυδρομικοί ούτοι σωλήνες μετέφερον 1 1/2 εκατομμύριον τηλεγραφημάτων έντός της πόλεως, και 60 χιλ. έπιστολών και επιστολικών δελταριών. Τό μεσολαβούν διάστημα μεταξύ παραδόσεως έπιστολής ή τηλεγραφημάτων και παραλαβής είναι ήμισιας ώρας. Έκτός τούτου και ή δημογία και τό στρατιωτικόν διοικητήριον έχουσιν ιδιαίτερα ύπόγεια σύρματα, συγκοινωνούσθ προς τά διάφορα γραφεία και τά τμήματα της πόλεως.

“Ετι εδρότερος και πολυπλοκώτερος είναι εν Βερολίμω ο ύπόγειος μηχανισμός των ύδραγωγείων, των σωλήνων του άερίωφωτος και των ύπονώνων. Έν έτει 1826 έφωτισέτο είσάτι τό Βερολίνον διά φανών έλαίου, και μόνον την 19 Σεπτεμβρίου του έτους τούτου έφωτισέθη ή κεντρική έδός “ύπό τούς φίλους” διά του άερίωφωτος. Η έντύπωσις, ήν παρήγαγε τότε ο νέος ούτος φωτισμός, ήτο μεγάλη. “Ούχι εκ μικρών και άφανών λαμπτήρων έκπέμπεται άμυδρόν φώς, λέγει ή έπίσημος έφημερίς της έποχής εκείνης; άλλ' άκτινες ζωηραί και πλατείαι φωτίζουσιν άπλάτως την έδόν, όποτε και εις παντήκοντα θεμάτων άστάσιον από του φανού δύνανται εδοκώσιν ν αναγνώσθ επιστολήν. Μετ' ου πολύ αι όδοί έλαι θα φωτισώσιν διά του άερίωφωτος και ή πόλις ήμων θα παριστ ή την νόκτα άράσιον θέαμα, ως παριστ ή την ήμέραν.” Πώς μεταβάλλονται οι ήρόνοι και αι άπαιτήσεις των ανθρώπων! Σήμεραρον και τό άερίωφως τούτο τό καθαρόν και λαμπρόν δεν μάς άρκει και ζητούμεν φώς ηλεκτρικό.

Η πρώτη έταιρία του άερίωφωτος εν Βερολίμω ήτο άγγλική και είχε τό προνόμιον 20 έλα έτη. Κατόπιν έσυστήθη νέα έταιρία ής οι σωλήνες έχουσι μήκος 180 χιλ. μέτρων και παρα-

γει 80 εκατομμύρια κυβικών μέτρων άερίωφωτος. Παρά την έταιρίαν ταύτην ύπάρχουσι και τέςσας δημοτικά έταιρία, έχουσαι σωλήνας 600 χιλ. μέτρων και τρέφουσαι 14 χιλ. φανός και 700 χιλ. ιδιωτικών λαμπτήρων. Οι σωλήνες ούτοι ένομόμασι ήξελον φάσει από Βερολίμου μέχρι Βιέννης. Η κατανώσις του άερίωφωτος εν Βερολίμω προβαίνει καταπληκτικώς· εν διαστήματι των τελευταίων τριάκοντα έτών έδωδεκαπλασιάσθη, ούδε ύπάρχει φόβος ή χρήσις του ηλεκτρικού φωτός να καταβάλλη την χρήσιν του άερίωφωτος, τό όποιον καταναλίσκεται και εις διάφορα διομηχανικά καταστήματα.

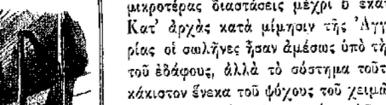
ΕΣΠΕΡΟΣ.

[Αρ. 93. 113 Μαρτίου 1885.]

Αί προσάβεται του παρέχον τη πόλι του Βερολίμου καλόν πόσιμον ύδωρ πρό πίωνων ήδη έγένοντο· ήτις οι ήγεμόνες Ιωακείμ Β. και Φριδερίκος Γ. έπελήγησαν του σπουδαίου τούτου ζητήματος· αλλά τά πλείστα των σχεσίων έναυάγησιν, ίσως διότι ή πόλις του Βερολίμου δι-

κρίνετο άνέκαθεν διά τά καλά αυτής φρέατα. Η διοχέτευσίς του ύδατος ήρίατο κυρίως εν έτει 1890, και τή 1854 έσυστήθη Άγγλική Έταιρία, ήτις άρχημοποίησε τό ύδωρ του ποταμού Σπρέας· αλλά μετ' ου πολύ τό ύδωρ άπεδείχθη άνεπαρκές, και τή 1873 ή πόλις άνέλαβε την άγγλικήν επηγήριον και εούτερος τά σημερινά ύδραγωγεία. Είκοσι και τρία μεγαλοσχεπή φρέατα όδηγούσι τό ύδωρ προς την κεντρικήν αποθήκην, ήτις περιλαμβάνει 13 χιλ. κυβικά μέτρα ύδατος· εκ της αποθήκης ταύτης ή δεξαμενή διοχετεύεται τό ύδωρ διά σωλήνων προς τά διάφορα τμήματα της πόλεως. Η κατανώσις του ύδατος ήτο πέριον 22 1/2 εκατομμυρίων κυβικών μέτρων! Οι σωλήνες είναι διαφόρου μεγέθους, και έλαι εκ χυτού σιδήρου· οι κεντρικοί σωλήνες έχουσι διάμετρον ένός μέτρου, αι διακλαδώσεις μικροτέρας διαστάσεως μέχρι 5 εκατοστομέτρων. Κατ' άρχήν κατά μήνην της Άγγλικής Έταιρίας οι σωλήνες ήσαν άμέσως ύπό την επιφάνειαν του εδάφους, αλλά τό σύστημα τούτο άπεδείχθη κάκιστον ένεκα του φύγους του χυμώδους· διό και άπεφασίσθη να τεθώσιν οι σωλήνες εις βάθος ένός μέτρου, και ούτως· εν χειμώνι δεν έπηρέάζοντο ύπό του φύγους. Έκ των σωλήνων διακλαδούσινται οι μικροτέροι όχνητοί διά την χρήσιν των οικιών. Δεκαεπτά χιλιάδες οικιών λαμβάνουσι τό ύδωρ εκ του ύδραγωγείου και έχουσιν ύδρόμετρον άρίστης κατασκευής. Έπειδή όμως τό πόσιμον τούτο ύδωρ είναι κατά καιρούς θολόν, σκέπτεται ή έταιρία να χρησιμοποίηση και έτερον ύδωρ καθαρώτατον εκ της ού μακράν της πόλεως κειμένης λίμνης Μύσσαπ. Τό έργον τούτο μεγάλας άπαιτεί δαπάνας.

Θαυμάσιον είναι εν Βερολίμω τό σύστημα των ύπονώνων, και πράγματι όξιν μνείας, διότι βασίζεται εις μακράς και έπισταμμένας μελέτας. Μέχρι του έτους 1873 τά άκάααρτα ύδατα της πόλεως έχύνοντο εις τον ποταμόν, αλλά τό σύστημα τούτο ού μόνον έλευθέρωσαν διά την δημοσίαν υγείαν ήτο, διότι αι άκαααρταί άναπετίθεντο εις την κοίτην του ποταμού και έπροξένον, εν όρη μάστιχα θέρους, θλαβαράς άναθυμιάσεως, αλλά και παντός πρακτικού έσπεριτο σκοπού, διότι πολύτιμον λίπασμα των άγραών

ΕΣΠΕΡΟΣ.

[Αρ. 93. 113 Μαρτίου 1885.]

άπόλωτο άδικως. Ο άρχιτέκτον Όβρεχτ διενόηθη να εφαρμόσθ και εν Βερολίμω τό σύστημα των ύπονώνων, όπερ είχε ταβή εις ένέργειαν εις την σουηδικήν Κρόνδων του Αουλούιν, εις τό Ι. Διμβούριον και εις άλλας πόλεις. Τό σύστημα τούτο βασίζεται εις την άρχην του λιπαίνον τοις άγρούς διά των εν των ύπονώνων έπρεόντων άκαθάρτων ύδάτων. Αί ύπόνουμοι διαρύνονται εις 12 μεγάλα συμπλέγματα, ών τά 6 διά την κυρίως πόλιν και τά 7 διά τά προάστεια. Έκαστον σύμπλεγμα έχει ιδιαίτερον άντικλιαν, δι' ής τό ύδατα άπορροφώνται εκ των ύπονώνων και διοχετεύονται προς τούς άγρούς. Τό σύστημα τούτο άπεδείχθη λίαν πρακτικόν, άν και τά περί το Βερολίμου δεν έχουσι γαίας εφάρους, αλλά μάλλον άμώδους, εν οίς τό λίπασμα δεν δύναται θεσθαίως να έχθ την καλήν έκείνην επίσυρσιν, ήν έχει επί των εφάρων γαίων.

Ένωσεται ότι ή έπίστοιος έξέτασις των ύπονώνων τούτων μεγάλας κινεί τό ενδιαφέρον παντός ανθρώπου, και μάστιχα των κατέρων του δήμου. Αί ύπόνουμοι είναι είτε έκταμμένοι θολωτοί διάδρομοι, είτε και πήλινω σωλήνες στερεοί και άδιάθροχοι. Έκαστον σύμπλεγμα αούτων έχει μεγά-

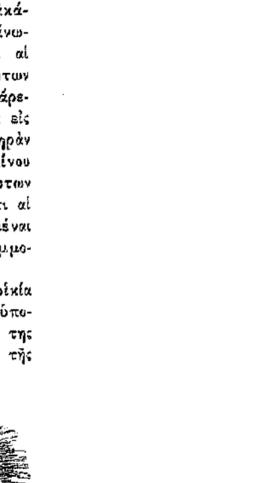

λην αποθήκην, εις ήν χύνονται τά άκάααρτα ύδατα των δόων και των οικιών, άνυθεν δε των αποθήκων τούτων εύρίσκονται αι άντικλιαι. Η έπίσκοψις των ύπογείων τούτων διαδρόμων έμπνέει κατ' άρχήν αίσθημα δασάρεστον, θόμβυρόν όμως συνείδει· ο άφάλαξ εις τό σκότος και εις την διά των ύδάτων έχληράν πορείαν. Εύτυχώς αι ύπόνουμοι του Βερολίμου είναι σχεδόν άηληλαγμένα· τον λαν άσφαρσιστην μωσιν, ίβς τούτο συμβαίνει εν Παρισίοις, διότι αι ύπόνουμοι του Βερολίμου είσι σταρεώς έκταμμένοι και ήλεκτριμένοι διά παχιάς στρώσεως άμμοκινίας. Κατά τας άστονομικάς διατάξεις έκάστη οικία της πόλεως όφείλει να συνδεθί μετά της ύπονόμου, και οό μόνον να έχθ τον όχνητο της από έκάστον πατώματος, αλλά και μέχρι της

ΕΣΠΕΡΟΣ.

[Αρ. 93. 113 Μαρτίου 1885.]

στέγης, όπως και τά ύδατα της θρογής χύνονται διά σωλήνων εις τας ύπονόμους, αίντες δι' αούτου του μέσου διατηρούνται πάντοτε καθαρά. Ένωσεται ότι ή διάταξις αυτή επιβάλλει μεγάλην δαπάνην εις τούς ιδιοκτήτας οικιών, διότι ύπελογίσθη ότι και των μετριωτέρων οικιών οι όχνητοί κοστίζουσιν άνω των δύο χιλιάδων φράγκων. Αί άπορροφητικά άντικλιαι, περί ών άνωτέρω είπομεν, κινούσινται διά του άερού, είναι μηχαναί 3160 ίππων δυνάμεις και άπορροφώνσιν έλαι όμωδ 3810 λίτρας ύδατος ανά πών δευτερόλεπτον. Η δαπάνη δι' έκαστον κυβικόν μέτρον ύδατος έκχυνόμενον εις τούς άγρούς άνέρχεται

εις ἕξιμι φράνκα (1 φράνκ = 1/2 λεπτόν του φράνκου).
 Πρὸς ἀπόδειξιν τίλος ὁποίας σημασίας καὶ σπουδαιότητος ἔργα εἶναι τὰ ἐσχάτως ἀνακαλύθηκα ἐν τῇ ὑποζυγίῳ Βερολίῳ ἀρκετὰ ἄναφύρωμαν δὲ ἡ ἀλλή των ὑποζυγίῳ ἀνέργηται εἰς 150 ἑκατομύρια μορῶν.

Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΩΝ ΜΥΩΝ.

ΚΟΙΝΩΣ παραδεξιμένη εἶναι ἡ γνώμη, ὅτι αἱ μυῖαι ἀποτελοῦσι μίαν τῶν μικρῶν ἐνοχλήσεων τοῦ ἀνθρώπινου σώματος, ἀφ' ἧς ἀδύνατον ἀποβῆναι νὰ προσυλαχθῆ τις ἐντέλει. Ὅσαυτὸς αἱ μυῖαι κλιθεῖσι τοὺς τοίχους καὶ τὰ κοσμήματα τῶν οἰκιῶν μας, ὡς αἱ πύπτοι εἰς τὸν καφὲν μας ἢ εἰς τὸ γάλα, ἢ καὶ δὲν μὲς ἀφίνοισι ν' ἀπολαύσωμεν ἡσυχίας τοῦ σώματος, εὐχαριστοῦμεν τὸν θεόν, ὅτι τὸ φῶς ἐργάζομαι μὲς ἀκαλλῆτα τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦτο ἔργον. Ἐρωτῶμεν αὐτοὺς, εἰς τί χρῶμαί μὲς τὸ μέρν τοῦτο ἔντομον. Καὶ ὅμως, καὶ ἡ μυῖα, ἔσον καὶ ἂν ἦται ὀφθαλμῶν, ἔχει ἐν τῇ κόσμῳ τοῦτο ἀποστολήν, καὶ ἀποστολὴν σπουδαίαν, χάρην τῆς ὁποίας ὀφείλομεν νὰ τῇ συνηθῶμεν ὅπως τὰς ἐνοχλήσεις δὲ παρεῖται ἡμῖν.

Παρατηρήσατε μετὰ προσοχῆς μυῖαν, ἢ τις, ἀφ' οὗ περιπέττω ἐπὶ καρδίῳ, ἔργεται ν' ἀναπαύθῃ. Ὅτ' τὴν ἴδωτε ἀμέσως ἐκτελοῦσαν ζυῶν κινήσεων, ὁμοίαν πρὸς τὰς κινήσεις τῆς γυμνῆς ἢ τοῦ πτεροῦ· καὶ πρῶτον μὲν προστρέχει ἕνα πρὸς τὸν ἄλλον τοὺς ὑποσώτας· πῶς τῆς, εἴτα δὲ δι' αὐτῶν καθαρίζεται τὰς πτέρυγας· κατόπιν ἐκτελεῖ τοῦτο διὰ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν, καὶ τέλος προστρέχει τὴν προδοκίαν τῆς ἐπὶ τῶν ποδῶν καὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ σώματος. Αἱ κινήσεις αὗται ἐκτελοῦνται μόνον χάριν καθαρότητος; Τοῦτο ἐπιστάμετο μὲχρις ἐσχάτων· ἀλλ' ἡ ἄγχιος χημικός Ἐμμερσον ἀπέδειξεν ὅτι τὸ πρῶτον δὲν ἔχει οὕτω. Θέσας μυῖαν ὑπὸ τὸ μικροσκοπίον παρετήρησεν ὅτι ὅλον τῆς τὸ σῶμα ἦτο κεκαλυμμένον διὰ παρασίτων ἀκατανόητου μικροῦτος· ἐπαναλαθὼν τὰς παρατηρήσεις του εἶδεν ὅτι τοῦτο συνέβαιεν ἐπὶ ὅλων ἀνελατῶν τῶν μυῶν. Κατόπιν εἶδεν ὅτι διὰ τῶν κινήσεων τῶν ποδῶν καὶ τῆς προσωκαίως· ἄλλο τι δὲν εἶχεται ἢ μυῖα ἢ νὰ συσσωρεύσῃ εἰς τὸν σῶμα τὸν μικροσκοπικὰ ταῦτα ζωῖα, ὅπως διὰ μίαν τὰ καταδρόχισθη εἶναι. Κατ' ἀρχὰς ὁ κ. Ἐμμερσον ἐνόμισεν ὅτι τὰ ζωῖα ταῦτα ἦσαν τὰ νεογνὰ τῆς μοίας, τὰ ὅποια αὕτη κατέστρεψε, διότι γνωστὸν τυγχάνει ὅτι αἱ μυῖαι φέρουσι τὰ νεογνὰ τῶν προσκεκολλημένων ἐπὶ τοῦ σώματος των· ἀλλὰ νεώτεροι δοκιμαὶ τῆς ἀπέδειξαν τὸ λελαυθασμένον τῆς γνώμης ταύτης. Ὅμως ὑπὸ τὸ μικροσκοπίον μικρὸν τεμάχιον λευκοῦ χάρτου, ἐφ' οὗ ἐκάθηγον δύο μυῖαι, αἵτινες ἐφαίνοντο ἐνηχοημέναι εἰς τὸ νὰ φάσθαι τι· εἶδε δὲ ἐπὶ τοῦ χάρτου τὰ αὐτὰ μικρὰ ζωῖα. Ὅτε ἐκθάρασε τὸ τεμάχιον τοῦ χάρτου καὶ τὸ θέσεν εἰς μέρος, πρὸς τὸ ἔποιον δὲν ἦδοντο νὰ πληροῖσθαι μυῖαι· μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου καιροῦ θέσας τὸν χάρτην τοῦτον ὑπὸ τὸ μικροσκοπίον καὶ τὸν εἶδε πάλιν ζῶντα ζωῖα· ἀπέδειξε ὅτι δὲν ἦσαν ταῦτα τὰ νεογνὰ μυῶν, ἀλλὰ μικρὰ ἔντομα ἰστέμματα ἐν τῇ ἀτμοσφαιρῇ καὶ προσκολλημένα εἰς τὰς πτέρυγας, εἰς τὸ σῶμα καὶ εἰς τοὺς πόδας τῶν μυῶν. Ἄφ' οὗ δὲ αἱ μυῖαι φέρουσι ἰκανὴν πο-

σότητα τοιοῦτων ζωῶν, ἀπερῶντο εἰς γυναικὶν τινὰ καὶ κατεβόησαν αὐτὰ.
 Τὰς ἀποπειρας ταύτας ὁ χημικός ἐπανάλαθεν εἰς διάφορα μέρη, καὶ παρατήρησεν ὅτι εἰς μέρη ἀκαθάρτα, ὅπου ὁ ἀήρ ἦτο μολυσμένος, αἱ μυῖαι δὲ τῶν περιπατημένων μυῶν ἦσαν ἐντελῆς κακαλυμμένα ὑπὸ τοιοῦτων παρασίτων· ἀπ' ἐναντίας δὲ μυῖαι συλλεθῆσαν εἰς μέρη καθάρτα καὶ εὐδρα ἦσαν ἰσχυραὶ καὶ σκεδὸν ἐλευθεραὶ παρασίτων. Ὅστω λοιπὸν ἐκεῖ, ὅπου ὑπῆρχε μόλυσμα, δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ νόσους, αἱ μυῖαι ἦσαν αἱ καταστρέφουσαι τὸ μόλυσμα τοῦτο· ὅπου δὲ ὁ ἀήρ ἦτο καθαρὸς, δὲν ἐφαίνοντο τὰ παρασίτα καὶ ὅς ἐκ τούτου καὶ αἱ μυῖαι ἦσαν σπανιότεραι καὶ πενιχέαι. Ἐπομένως· ὁ κ. Ἐμμερσον συνεπέρασεν ὅτι αἱ μυῖαι ἔχουσι ἐν τῇ κόσμῳ ἀποστολήν σπουδαίαν. Διὰ τῶν ἐρευνητῶν του ὁ φυσιοδίφης ἀνεκαλύψε νέον χεῖρον τῆς ἀναγκαίας ταύτης ἐν τῇ κόσμῳ ἀβύσσου τῆς καταστρώσεως.

Τὰ ζωῖα ταῦτα χρησιμεύουσι εἰς τροφήν τῶν μυῶν, αἱ μυῖαι εἰς τροφήν τῶν ἀραχιδῶν, αἱ ἀράχιδαι τρέφουσι τὰ πτηνὰ, τὰ δὲ πτηνὰ τὰ τετραπόδα καὶ τὸν ἄνθρωπον. Τὰ ζῶντα ταῦτα παράσιτα ἔχουσι καὶ αὐτὰ ἀνάγκη. Πῶς τρέφονται ταῦτα; ἔχουσι καὶ αὐτὰ ἀπέναντι τῶν ἑτερα μικροτέρων ζωῶν, δι' ὧν τρέφονται; Περὶ τούτου τίς οἶδεν, ἂν ποτε θυνθῇ ὁ ἄνθρωπος ν' ἀποφανθῇ, ἢ ἂν κατασκευασθῇ ποτε τῶσδε ἐντέλει ἐργαζομένου, ὅπως ἡ ἐπιστήμη τὸ ἀνακαλύψῃ. Ὅτι ὅμως πεποιθὸς εἶναι οὐκ εἶπα εἶναι, ὅτι καὶ τὰ μικροσκοπικὰ ταῦτα ζωῖα ἔχουσι ἐν τῇ κόσμῳ τὴν ἀποστολήν των καὶ τὴν χρησιμότητά των, διότι ἐν τῇ φύσει οὐδὲν ἔστιν ἄνευ σκοποῦ.

(Ἐκ τῆς ἡμερησίου ἐπιστημονικῆς Ἐφημερίδος)

Ἡ ἀλιεῖα ἐν Ἀγγλίῳ. Ἡ Ἀγγλία ἔχει ἐν ὅλῃ 120 χιλιάδας ἀλιέων, οἱ δὲ κατ' ἔτος συλλαμβανόμενοι παρ' αὐτῶν ἰχθύος ἀντιπροσωπεύουσι ἀξίαν 11 ἑκατομμυρίων ἀγγλικῶν λιρῶν (275 ἑκατ. φρ.). Οἱ 120 χιλ. ἀλιεῖς εἶναι μόνον οἱ ἄνδρες, οἱ εἰς τὴν ἀλιεῖαν ἀσχολούμενοι· μὲ τὰς οἰκογενεῖας των ὁ ἀριθμὸς ἀνέρχεται εἰς 400 χιλ. ψυχῶν, αἵτινες ἀποζῶσιν ἐκ τῆς ἀλιεῖας. Ἐὰν δὲ προσθέσωμεν εἰς τούτους καὶ τοὺς κατασκευάζοντας τὰ θεράκια, τοὺς ναυπηγούντας τὰ ἄλιευτικὰ πλοῖα, τοὺς προμηθευτὰς τοῦ ἀλατος κτλ., ὁ ἀριθμὸς θαλαίως θὰ διπλασιασθῇ. Ἐὰν τέλος συγκαταλέξωμεν καὶ τοὺς βόσκτας τῶν ἀλιέων, τοὺς ἐμπόρους τῶν ἰχθύων, μεσίτας καὶ διαφόρους προμηθευτὰς, φθάνομεν εἰς τὸ καταρχακτικὸν ποσὸν ἐνὸς ἑκατομμυρίου ἀνθρώπων, ζῶντων ἐκ τῆς ἀλιεῖας, ἧτοι εἰς 3% τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τοῦ βασιλείου τῆς Ἀγγλίας. Μεταδὲ ὅτ' τῶν ἰχθύων ἡ ἀφύη (βέγκα), ὁ ἰχθύς τοῦ πτεροῦ, κατέχει τὴν πρώτην θέσιν. Οἱ Σκωττοὶ ἐξάγουσι κατ' ἔτος ἐν ἑκατομμύριον βαρλίαν ἀρουῶν, ἧτοι 700 ἑκατομύρια τοιοῦτων ἰχθύων. Εἰς τὸν ἀριθμὸν τούτων θέου νὰ προσθέσωμεν καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἀρουῶν, τῶν καταναλισσομένων ἐν αὐτῇ τῇ Σκωτίῳ καὶ ἐν γένει ἐν Ἀγγλίῳ, ἔνθα ἡ κατανάλωσις εἶναι μεγάλη. Ἐργάζεται κατὰ δεξιῶν λόγον ὁ ἀναγκαῖος (ἡ

(Ἐκ τῆς ἡμερησίου ἐπιστημονικῆς Ἐφημερίδος)

Ἡ εἰσαγωγή τῶν κούρκων ἐν Γαλλίῳ. Κοινῶς παραδεξιμένοι εἶναι ὅτι ὁ κούρκος ἔκαμε τὴν ἐμφαντοσύνην του κατὰ πρῶτον ἐν Γαλλίῳ ἐν ἔτει 1570 ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως Καρόλου τοῦ Θ'. Ἀλλ' ἐσχάτως ὁ κ. ΦΕΥΙΛΟΥ ἀπέδειξε διὰ πειρατικῶν μαρτυριῶν ὅτι ὁ κούρκος ἦτο γνωστὸς ἐν Γαλλίῳ καὶ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης. Ἰπῆρχον ἐν Νορμανδίῳ Ἐταιρία, ἡ Παρθενία λεγομένη, ἐταιρία φιλολογικῆ, ἧς ὁ πρόεδρος, ἀπογορῶν τῆς προεδρίας, παρέθετε κατ' ἔτος γὰρ πολυτέλει εἰς τοὺς συναδέλφους του. Ἐν ἔτει 1546 ὁ ἀπογορῶν πρόεδρος ἦτο ὁ Ἰωάννης Βαπτιστῆς ΤΙΣ ΣΠΑΝΔΙΕΛΙΚΗ, ὅστις ἐν μεγάλῳ Δεκαμῆρῳ τοῦ 1546 συνακάλεσε τοὺς συναδέλφους του εἰς μέγα συμπόσιον, οὗ τὴν λεπτομερῆ περιγραφὴν ἔκαμεν ἐν μικρῷ ποιήματι ἐκ 442 στίχων, ὅπου εἶδωκε πρὸ μικροῦ ἢ Ἐταιρία τῶν Βιβλιοφίλων τῆς Νορμανδίας. Ὁ ποιητὴς ἐν τῇ περιγραφῇ ταύτῃ, ἀναφέρων τὰς ὑποθέσεις τῶν ἰνδιῶν καὶ τοὺς κούρκους, οἵτινες ἀπατέλουν τὸ κυριώτερον μέρος τοῦ γεύματος, λέγει· μεταδὲ τῶν ἡμερῶν ζῶων τὰ πρωτεύοντα ἀνήκουσαν ἀναμνηστικῆς εἰς τὰ πτηνὰ τῶν Ἰνδιῶν. Ἀπέδειξε ὅτι καὶ κατὰ τὸ 1546 ἦν ὁ κούρκος ἐτρέφετο ὡς ἡμερᾶ καὶ κατοικίδια ζῶα. Ἐν δὲ τῇ ἡμερολογίῳ τοῦ ἰσπύτου Γουθερβίλλης τῆς 27 Δεκεμβρίου 1549 εἴρηται ἢ ἐξῆς περιεκτικῆ· Ὑπερέτης τις τοῦ Μαρτίου Λουκὰ παρὰ τὴν Ἀγγν μοὶ ἔφερον ὠραῖον κούρκον καὶ κούρκων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Γουθερβίλλης οὐδεμίαν περαιτέρω ἐξηγήσιν προσέειπε, φανερόν εἶναι ὅτι τὰ ζῶα ταῦτα τῇ ἡσιν γνωστὰ, οὐδὲ ἦσαν τὸ σπάνιον. Ἐν τῇ συγγράμματι τοῦ Champier τοῦ ἔτους 1560 εἴρηται ἀναφερόμενον, ὅτι οἱ κούρκοι εἶχον εἰσαχθῆ εἰς Γαλλίαν πρὸ ἔτων ἧθ. Ἐἰς ὅλον τούτων ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ κούρκοι ἦσαν γνωστοὶ ἐν Γαλλίῳ τοὺς 25 ἔτη πρὸ τῆς ἡμέρας, καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Κάρολος ὁ Θ'. εἶχεν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς τραπέζης του.

ΜΑΘΟΡΑ.

Ἐβρήθη πρὸ τινων ἑδομορῶων θλας τοχαίως σελις ἡμερολογίου εἰς ἄρον περιέρηου τῆς Ἰωάννας Βοὸ δδδ λ, ἧτις ὡς χῆρα τοῦ Ἰωάννου Γρέβ ἀνομοβόθη ἐν ἔτει 1465 τὸν βασιλέα Ἐδουάρδον Δ'. τῆς Ἀγγλίας. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο χρονολογεῖται μικρὸν πρὸ τοῦ πρώτου γάμου τῆς. Ἡ διασωθεῖσα αὕτη σελίς, ἧτις παρὶσθῆ ἡμῖν εἰκόνα τοῦ σώου τῶν νεανίδων κατὰ τὸν 15. αἰῶνα, ἔχει ὡς ἔξης. Δευτέρης, τῆ 9 Μαρτίου. Ἠγέρθη ἡ κλίνης τὴν 4 πρωῖν ὠραν, καὶ μετέβη μετὰ τῆς ὑπερστρίας Κατερίνης ν' ἀμείλῃ τὰς ἀγαλλίδας· μετ' ὁ κατασκευάσατο τὸ ἀναγκαῖον βούτυρον. Ἡ Παχὴ (ἄλλη ὑπερστρία) ἔκαυσε τὴν χεῖρά τῆς· τῇ ἐτοίμασα περιέσσημα. — Τῆ 6 ὠρᾶς. Τὸ κρέας θράσει πολὺ· πρέπει ἄλλοτε νὰ προσέχω καλλίτερον. — Ὁρα 7. Μετὰ τῆς μετῆς μου ἔδωκα τὸ πρόγευμα εἰς τοὺς ὑπῆρτας. — Ὁρα 8. Ἐκαθάρσα τὸν ἴππον μου· ἡ ἐργασία αὕτη μὲ ἐπιχολόησεν ἐπὶ ὄμο θλας ὠρας. — Εἰς τὰς 10 ἐγευματίσασαμεν. Ὁ Ἰωάννης Γρέβ (ὁ μηγιστήρ τῆς) εἶναι λιαν περιποιητικὸς, ἀλλὰ πρῶτος ὄλλων. — Ὁρα 11. Ἐξῆλλομεν εἰς περίπταν· ὁ Ἰωάννης Γρέβ ἐδίδεκε πλησίον μου καὶ μ' ἐσφιγξε ὡς τὴν χεῖρα τῶσδε δυνατὰ, ὡς ἐδάκρυσα ἐκ τοῦ πόνου καὶ παρ' ὀλίγου ἐξέπεμπον κρυαγῆν. Εἶναι πράγματι πολὺ φιλόφρον, καὶ ἠθῆκος· μεταβαίνει κάθῃ Κυριακῆν εἰς τὴν ἐκ-

μορῶν) ὁ σάββας, καὶ ἴδιως ἡ γλῶσσο, ἧτις εἶναι μία τῶν συνηθετέρων ἐν Ἀγγλίῳ τροφῶν. Οἱ δύο πολυτιμότεροι ἰχθύς εἶναι ὁ ἄστακος (σολομὸς) καὶ ὁ βόμβος (σαύκι). Ὁ Ἰωάννης περιέγραψε 220 εἶδη θαλασσίων ἰχθύων, εἰς οὗς περιέχει νὰ προσθέσωμεν καὶ τοὺς διαφόρους παρασίτους ἰχθύος, ὧν ἡ ἀλιεῖα ἐν Ἀγγλίῳ ἀνεργεῖται πολὺ δραστηρίως.

Μολύβδινος χάρτης. Ἐν Χορκ-Κόγκ τῆς Κίνας σπουδαία εἶναι ἡ βιομηχανία τοῦ μολυβδίνου χάρτου, δι' οὗ περιβάλλεται τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ποσίδων τοῦ τοῦ. Εἰσαργόμενος τις εἰς τοιοῦτον ἐργαστασίον εἰσέρπει κατὰ πρῶτον ἐργάτας κόπτοντας διὰ ψαλίδων τεμάχια μολυβδίνου χάρτου διαφόρου μεγέθους. Αἱ μαγάλα αὗται ψαλίδες εἶσι σεπείως προσηρμοσμένοι ἐπὶ τεμαχίῳ ἑξόλου δύο ποδῶν ὄρους· ἡ κἀτωθεν λεπίς τῆς ψαλίδος καταλήγει οὐχὶ εἰς αἰχμήν ἀλλ' εἰς τετραγώνων αἰσθρον. Ἡ μαλλύδινα φύλλα ἔχουσι διάφορα σχήματα. Προχωρῶν τις εἰς τὸ ἐργαστασίον θέλει σιγῶν λεκάνην, ἐν ἣ ἀναλύεται ὁ μολυβδος. Ὁ ἐργάτης λαμβάνει ἐκ τοῦ ἀναλυομένου τούτου μολυβδίου καὶ γόνει ἐπὶ τετραγώνων πλακῶν, ἐφ' ὧν θαμβηδὸν ἐφομαλύνεται ὁ μολυβδος· καὶ στερεοποιεῖται. Ἀπαιτεῖται ἀρκετὴ ἔξις διὰ τὸν ἐργάτην ὅπως λαμβάνῃ ἐκάστοτε τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν τοῦ μολυβδίου. Ἄφ' οὗ ἡ ἐπιστρωσις αὕτη ψυχραῖν τὰ φύλλα παραδίδονται εἰς τοὺς ἐργάτας, οἵτινες τοὺς δίδουσι διὰ τῆς ψαλίδος τὸ ἀπαιτούμενον σχῆμα.

Ἐφωτισμὸς τῶν πόλων ὀφείλεται εἰς τὸν φιλόσοφον σεδαμὸν τῆς βασιλείας Λουίτζης τῆς Αἰσθαίνης, οὐζύγου τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Ἐρρίκου τοῦ 1'. Εἰς θλας τὰς ἡμετέρας τῶν Παρισίων ἡ εὐσεβὴς ἐναῖνη ἀνασσα ἀνήγα εἰκόνας τῆς Παναγίας, τῶν Ἀγγέλων καὶ Ἁγίων, πρὸ τῶν ὁποίων ἔκαμον τὴν νύκτα λυχνία καὶ κηρία. Ὁ φωτισμὸς οὗτος ἔδωκε τὴν πρώτην ἰδέαν τοῦ φωτισμοῦ τὰς ὁδοὺς, αἵτινες ἔνεκα τοῦ σκοτεινοῦ ἦσαν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν λιαν ἐπιπίνοντο διὰ τοὺς νυκτερινὸς διαβάτας.

Ἐβρήθη πρὸ τινων ἑδομορῶων θλας τοχαίως σελις ἡμερολογίου εἰς ἄρον περιέρηου τῆς Ἰωάννας Βοὸ δδδ λ, ἧτις ὡς χῆρα τοῦ Ἰωάννου Γρέβ ἀνομοβόθη ἐν ἔτει 1465 τὸν βασιλέα Ἐδουάρδον Δ'. τῆς Ἀγγλίας. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο χρονολογεῖται μικρὸν πρὸ τοῦ πρώτου γάμου τῆς. Ἡ διασωθεῖσα αὕτη σελίς, ἧτις παρὶσθῆ ἡμῖν εἰκόνα τοῦ σώου τῶν νεανίδων κατὰ τὸν 15. αἰῶνα, ἔχει ὡς ἔξης. Δευτέρης, τῆ 9 Μαρτίου. Ἠγέρθη ἡ κλίνης τὴν 4 πρωῖν ὠραν, καὶ μετέβη μετὰ τῆς ὑπερστρίας Κατερίνης ν' ἀμείλῃ τὰς ἀγαλλίδας· μετ' ὁ κατασκευάσατο τὸ ἀναγκαῖον βούτυρον. Ἡ Παχὴ (ἄλλη ὑπερστρία) ἔκαυσε τὴν χεῖρά τῆς· τῇ ἐτοίμασα περιέσσημα. — Τῆ 6 ὠρᾶς. Τὸ κρέας θράσει πολὺ· πρέπει ἄλλοτε νὰ προσέχω καλλίτερον. — Ὁρα 7. Μετὰ τῆς μετῆς μου ἔδωκα τὸ πρόγευμα εἰς τοὺς ὑπῆρτας. — Ὁρα 8. Ἐκαθάρσα τὸν ἴππον μου· ἡ ἐργασία αὕτη μὲ ἐπιχολόησεν ἐπὶ ὄμο θλας ὠρας. — Εἰς τὰς 10 ἐγευματίσασαμεν. Ὁ Ἰωάννης Γρέβ (ὁ μηγιστήρ τῆς) εἶναι λιαν περιποιητικὸς, ἀλλὰ πρῶτος ὄλλων. — Ὁρα 11. Ἐξῆλλομεν εἰς περίπταν· ὁ Ἰωάννης Γρέβ ἐδίδεκε πλησίον μου καὶ μ' ἐσφιγξε ὡς τὴν χεῖρα τῶσδε δυνατὰ, ὡς ἐδάκρυσα ἐκ τοῦ πόνου καὶ παρ' ὀλίγου ἐξέπεμπον κρυαγῆν. Εἶναι πράγματι πολὺ φιλόφρον, καὶ ἠθῆκος· μεταβαίνει κάθῃ Κυριακῆν εἰς τὴν ἐκ-

κλήσιον. — Ὁρα 3. Ἐν τῇ οἰκίῳ τοῦ Ροδιν-σῶνος ἐξεργάτη πυρκαῖα, ἧτις ὄμως ταχέως κατασβέσθη. Ὁ Ἰωάννης (Γρέβ) τῇ ἐδῶρης 4 λίρας. — Ὁρα 6. Ἐδῶκα τὴν τροφὴν εἰς τοὺς ἴππους καὶ εἰς τὰς ὄρνιθας. — Ὁρα 7. Ἐεσιπνή-σασαμεν. Πολὺ ἀργά. Ἡ χῆρ ἦτο τραχίσια καὶ τὸ χεῖρον κρέας καμμένον. Ἡ μήτηρ μ' ἐπέπληξε σφοδρῶς — καὶ ὅμως εἰς τοῦτο δὲν πείσθη ἐγώ, ἀλλ' ὁ Ἰωάννης· εἶναι ἀνὴρ καλὸς καὶ ὠραῖος! — Ὁρα 9. Ἀπεσπῆρημεν εἰς τοὺς κοιτώνας μας.

Ἐπὶ τῇ ἀναρχίῳ τοῦ Πάπα Σίξτου Ε'. ἐν ἔτει 1589, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας Φίλιππος ὁ Β' ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ὄπισ· τῇ συγχρητῇ τὴν κοντοσταθλίον τῆς Καστίλιας, νεώτερον τὴν ἡμῖν ἰσπύτην. Ὁ Πάπας προσβλήθει ἐπὶ τοῦτο καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερικήσῃ τὴν κακίαν ἐντύπωσιν, ἦν τῇ ἐνεπαίσης τῶσδε νέος παρεούσης, τῇ εἶπεν· Φαίνεται ὅτι ὁ κύριός σου ἔχει ἄλλοψιν ἀνδρῶν, ὡς μοὶ ἀποστέλλει παρεούσης ἀγάντων. Ὁ φιλότιμος καὶ ἀλαζῶν Ἰσπανὸς ἀπήγγισεν ἀμέσως μετὰ πολλῆς τῆς παρηγοίας. Ὁ κύριός μου δὲν ἤδυνάτο νὰ ὑπαθέσῃ ὅτι ἡ ἀξία ἔρχεται εἰς τὰς τρίχας τοῦ πάγωνος· ἄλλως ἦθελεν ἀποστέλλει πρὸς τὴν Ἰουστινίαν Ἀπύοχτη οὐχὶ εὐγενῆ ἰσπύτην, ἀλλὰ τράχον.

Ἡ εἰσαγωγή τῶν κούρκων ἐν Γαλλίῳ. Κοινῶς παραδεξιμένοι εἶναι ὅτι ὁ κούρκος ἔκαμε τὴν ἐμφαντοσύνην του κατὰ πρῶτον ἐν Γαλλίῳ ἐν ἔτει 1570 ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως Καρόλου τοῦ Θ'. Ἀλλ' ἐσχάτως ὁ κ. ΦΕΥΙΛΟΥ ἀπέδειξε διὰ πειρατικῶν μαρτυριῶν ὅτι ὁ κούρκος ἦτο γνωστὸς ἐν Γαλλίῳ καὶ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης. Ἰπῆρχον ἐν Νορμανδίῳ Ἐταιρία, ἡ Παρθενία λεγομένη, ἐταιρία φιλολογικῆ, ἧς ὁ πρόεδρος, ἀπογορῶν τῆς προεδρίας, παρέθετε κατ' ἔτος γὰρ πολυτέλει εἰς τοὺς συναδέλφους του. Ἐν ἔτει 1546 ὁ ἀπογορῶν πρόεδρος ἦτο ὁ Ἰωάννης Βαπτιστῆς ΤΙΣ ΣΠΑΝΔΙΕΛΙΚΗ, ὅστις ἐν μεγάλῳ Δεκαμῆρῳ τοῦ 1546 συνακάλεσε τοὺς συναδέλφους του εἰς μέγα συμπόσιον, οὗ τὴν λεπτομερῆ περιγραφὴν ἔκαμεν ἐν μικρῷ ποιήματι ἐκ 442 στίχων, ὅπου εἶδωκε πρὸ μικροῦ ἢ Ἐταιρία τῶν Βιβλιοφίλων τῆς Νορμανδίας. Ὁ ποιητὴς ἐν τῇ περιγραφῇ ταύτῃ, ἀναφέρων τὰς ὑποθέσεις τῶν ἰνδιῶν καὶ τοὺς κούρκους, οἵτινες ἀπατέλουν τὸ κυριώτερον μέρος τοῦ γεύματος, λέγει· μεταδὲ τῶν ἡμερῶν ζῶων τὰ πρωτεύοντα ἀνήκουσαν ἀναμνηστικῆς εἰς τὰ πτηνὰ τῶν Ἰνδιῶν. Ἀπέδειξε ὅτι καὶ κατὰ τὸ 1546 ἦν ὁ κούρκος ἐτρέφετο ὡς ἡμερᾶ καὶ κατοικίδια ζῶα. Ἐν δὲ τῇ ἡμερολογίῳ τοῦ ἰσπύτου Γουθερβίλλης τῆς 27 Δεκεμβρίου 1549 εἴρηται ἢ ἐξῆς περιεκτικῆ· Ὑπερέτης τις τοῦ Μαρτίου Λουκὰ παρὰ τὴν Ἀγγν μοὶ ἔφερον ὠραῖον κούρκον καὶ κούρκων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Γουθερβίλλης οὐδεμίαν περαιτέρω ἐξηγήσιν προσέειπε, φανερόν εἶναι ὅτι τὰ ζῶα ταῦτα τῇ ἡσιν γνωστὰ, οὐδὲ ἦσαν τὸ σπάνιον. Ἐν τῇ συγγράμματι τοῦ Champier τοῦ ἔτους 1560 εἴρηται ἀναφερόμενον, ὅτι οἱ κούρκοι εἶχον εἰσαχθῆ εἰς Γαλλίαν πρὸ ἔτων ἧθ. Ἐἰς ὅλον τούτων ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ κούρκοι ἦσαν γνωστοὶ ἐν Γαλλίῳ τοὺς 25 ἔτη πρὸ τῆς ἡμέρας, καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Κάρολος ὁ Θ'. εἶχεν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς τραπέζης του.

Ἐβρήθη πρὸ τινων ἑδομορῶων θλας τοχαίως σελις ἡμερολογίου εἰς ἄρον περιέρηου τῆς Ἰωάννας Βοὸ δδδ λ, ἧτις ὡς χῆρα τοῦ Ἰωάννου Γρέβ ἀνομοβόθη ἐν ἔτει 1465 τὸν βασιλέα Ἐδουάρδον Δ'. τῆς Ἀγγλίας. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο χρονολογεῖται μικρὸν πρὸ τοῦ πρώτου γάμου τῆς. Ἡ διασωθεῖσα αὕτη σελίς, ἧτις παρὶσθῆ ἡμῖν εἰκόνα τοῦ σώου τῶν νεανίδων κατὰ τὸν 15. αἰῶνα, ἔχει ὡς ἔξης. Δευτέρης, τῆ 9 Μαρτίου. Ἠγέρθη ἡ κλίνης τὴν 4 πρωῖν ὠραν, καὶ μετέβη μετὰ τῆς ὑπερστρίας Κατερίνης ν' ἀμείλῃ τὰς ἀγαλλίδας· μετ' ὁ κατασκευάσατο τὸ ἀναγκαῖον βούτυρον. Ἡ Παχὴ (ἄλλη ὑπερστρία) ἔκαυσε τὴν χεῖρά τῆς· τῇ ἐτοίμασα περιέσσημα. — Τῆ 6 ὠρᾶς. Τὸ κρέας θράσει πολὺ· πρέπει ἄλλοτε νὰ προσέχω καλλίτερον. — Ὁρα 7. Μετὰ τῆς μετῆς μου ἔδωκα τὸ πρόγευμα εἰς τοὺς ὑπῆρτας. — Ὁρα 8. Ἐκαθάρσα τὸν ἴππον μου· ἡ ἐργασία αὕτη μὲ ἐπιχολόησεν ἐπὶ ὄμο θλας ὠρας. — Εἰς τὰς 10 ἐγευματίσασαμεν. Ὁ Ἰωάννης Γρέβ (ὁ μηγιστήρ τῆς) εἶναι λιαν περιποιητικὸς, ἀλλὰ πρῶτος ὄλλων. — Ὁρα 11. Ἐξῆλλομεν εἰς περίπταν· ὁ Ἰωάννης Γρέβ ἐδίδεκε πλησίον μου καὶ μ' ἐσφιγξε ὡς τὴν χεῖρα τῶσδε δυνατὰ, ὡς ἐδάκρυσα ἐκ τοῦ πόνου καὶ παρ' ὀλίγου ἐξέπεμπον κρυαγῆν. Εἶναι πράγματι πολὺ φιλόφρον, καὶ ἠθῆκος· μεταβαίνει κάθῃ Κυριακῆν εἰς τὴν ἐκ-

ἡμερολόγιον εἰς τὸ ἐπιταμένον κρέας του, ἐπέ-θαι νὰ ζῆσθαι αἰώνως. Εἰς τῶν ἰατρῶν του συνεδούλευσαν αὐτὸν νὰ συλλέγῃ τὴν καθάραν προῖν ὄρνισ ἐν κροταλλίνοις κοπέλοις· καὶ νὰ ἀιολῆ ἐν αὐτῇ μαργαρίτας πολυτίμους, εἰς λεπτὴν κόνιν τετριμμένους. Ἡ κόνις ὅμως τῶν μαργαρίτων δὲν ἠελάτο ἐν τῇ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΤΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STRASSE 19. LEIPZIG.

Παρακαλούνται οι επιστέλλοντες πρὸς τὸν Ἐσπερον νὰ πέμπωσι τὰ χειρόγραφα καθαρῶς γεγραμμένα, τὰ ὅποια δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤῶΝ Αἰθιοπιοῦν τῶν ἐν Τεργέστη Αἰστρο-ουγγρικοῦ Λοῦζ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Τεργέστης·

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ Ἰνδιῶν καὶ Κινᾶς (διὰ τῆς διαδρομῆς Σουέζ), εἰς Νόγν-Κότζ, διὰ Βρεντηρίου, Πόρτο-Σαῦδ, Ἄδεν, Βομβάης, Κολόμβου, Πένανγκ καὶ Σιγκαπούρης τῆ α'. ἑκάστου μηνὸς εἰς τὰς 4 μ. μ.

Εἰς Κολοκώτταν διὰ Πόρτο-Σαῦδ, Σουέζ, Ἄδεν καὶ Κολόμβου τῆ 15 Ἰανουαρίου, 15 Φεβρουαρίου, 15 Μαρτίου, 15 Ἀπριλοῦ, 15 Μαΐου, 15 Ἰουνίου, 15 Ἰουλίου, 15 Σεπτεμβρίου, 15 Ὀκτωβρίου, 15 Νοεμβρίου καὶ 15 Δεκεμβρίου εἰς τὰς 4 μ. μ.

Εἰς τὴν ἑσπερὴν Τεργέστης-Βομβάης τὰ ἀναπλοῖα θέλουσι ἀναῖναι 10 μίλια τὴν ὥραν, μεταξὺ δὲ Βομβάης καὶ Νόγν-Κότζ 8 μίλια.

ΓΡΑΜΜΗ Αἰγύπτου. Ἐκάστην Παρασκευὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν διὰ Κερκύρας (συγκοινωνία πρὸς τὸ Πόρτο-Σαῦδ καὶ τὴν Συρίαν).

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. Ἐκάστην Τρίτην εἰς τὰς 4 μ. μ. εἰς Ἑλλάδα μέχρι Σμύρνης, ἐναλλάξ διὰ Φιουμίου, Βρεντηρίου, Πειραιῶς, καὶ διὰ Ἀργυρίου κτλ.

Τὴν Τετάρτην (ἐκάστην δευτέραν Τετάρτην ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου) τῆ 8 μ. μ. εἰς Φιόμιον, Κέρκυραν, Πάτρας, Κατάκωλον, Καλάμας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην, Θεσσαλίαν, μέχρι Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ Σάββατον τῆ 2 μ. μ. εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ προσέγγισιν εἰς Κέρκυραν καὶ Πειραιᾶ· εἶτα δὲ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σόφον, Κρήτην, Σμύρνην, Συρίαν, Θεσσαλίαν, καὶ διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἑβείνου Πόντου (τῆς ματρῆς Ἰαλάσσης) καὶ τοῦ Δουνάβιου.

Εἰς ΤΥΝΙΔΑ κατὰ δεκαπενθήμεριαν, τὴν Πέμπτην ἀπὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου εἰς τὰς 4 μ. μ. διὰ Ἀργυρίου, Βάρης, Βρεντηρίου, Μισσίνης, Κατάνης, Συρακουσῶν καὶ Μεσίτης (Συγκοινωνία ἐν Ἀγκῶνι διὰ Φιουμίου καὶ ἐκ Φιουμίου).

Εἰς ΔΑΛΜΑΤΙΑΝ τὴν Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον ἑκάστης ἑβδομάδος.

Πλεοντέρας πληροφορίας εἶδει ἢ ἐν Τεργέστη Διεύθυνσις καὶ τὸ Γενικὸν Πρακτωριῶν τοῦ αἰστρο-ουγγρικοῦ Λοῦζ ἐν Βιέννῃ (Schwarzenberg-Platz αρ. 8).

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ἐπιχειροῦντες προσχωρῶς νὰ ἀγάγωμεν εἰς φῶς τὸ πρῶτον τῆς Γερμανικῆς γλώσσης Συνακτικὸν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ, οὗ ἡ παντελής ὡς μὴ ὤφσεν ἔλλειψις πασίγνωστος ἔδη τυγχάνει οὖσα, ἐκαιτοῦμεθα πρὸς τοῦτο τὴν ὑλικὴν παντὸς φιλομούσου ὁμογενοῦς συνδρομήν.

Τὸ ἔργον τοῦτο, ὡς οἶόν τε εὐμεθέδως ἐπεξεργασμένον μετὰ θεμάτων Γερμανικῶν τε καὶ Ἑλληνικῶν, μικρῶν διαλόγων καὶ διαφόρων ἀναγνωσμάτων Γερμανικῶν, ἐν τέλει δὲ καὶ λεξιλογίου Ἑλληνο-Γερμανικοῦ, ἐκδίδεται εἰς ὄψοσιν· εἰς 18 δὲ τυπογραφικὰ φύλλα ἀνερχόμενον, τιμᾶται μαρκῶν 3.

Ἐν Λειψίᾳ κατὰ Φεβρουάριον 1885.

Δ. Η. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

für Familien und Lesecircle, Bibliotheken, Hotels, Cafés und Restaurationen.

Probe-Nummern gratis und franco.

Abonnements-Preis vierteljährlich 6 Mark. — Zu beziehen durch alle Buchhandlungen und Postämter. Expedition der Illustrirten Zeitung in Leipzig.

ΑΓΝΗΣ ΣΜΙΘ

ΒΛΕΜΜΑΤΑ

ΕΠΙ ΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΟΠΙΟΓΡΑΦΙΑΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ·

Τριωνμία ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ Ὀκεανῷ — Πρῶται ἐντοπισμοὶ ἐν Ἀθήναις — Ἐν Ἀθήναις — Τὸ Σούνιον καὶ ὁ Ἰμμητός — Ὁ Μαραθὼν καὶ ἡ Αἴγινα — Ὁ ἰσθμὸς τῆς Κορίνθου καὶ ἡ Ἀκροκόρινθος — Αἱ Μυκῆναι καὶ ἡ Ἀργολικὴ πεδιάς — Ἐν Σπάρτῃ — Παρὰ τὸν Ταύγετον — Ἐπὶ τῆς Ἰθάκης — Τὸ Πάσσα ἐν μονῇ — Ἀπὸ τῆς μονῆς εἰς Κρέκι — Ἐν Ὀλυμπίᾳ — Ἀπ' Ὀλυμπίας εἰς Αἴγια Σπήλαιον — Ἐκδρομὴ εἰς τὴν Στόγα — Ἑλληνικὴ φιλοφιλία — Δυσχέρεια — Θύελλα ἐπὶ τοῦ Παρνασσῶ — Ἀπὸ τοῦ Παρνασσῶ εἰς Κέρκυραν — Ἡ γλῶσσα καὶ ὁ χαρακτήρ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων — Τρόπος τοῦ περιεῦδεν ἐν Συρίᾳ καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Μετάφρασις Ἰ. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΥ.

Τὰ παρὼν διέλλου, ἐκ 16 τυπογραφικῶν φύλλων εἰς σχῆμα μεγάλου 8ου συγκοιμῶν, καὶ περιέχον πολλὰς καλλιτεχνικὰς εἰκόνας καὶ χάρτην τῆς Ἑλλάδος, ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπὶ τοῦτοι κατασκευασθέντα, ἐξεδόθη κομψῶς καὶ πολυτελεῶς δεδεμένον.

Τῆς Φυλάκων 7.
ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ ΤΥΠΟΣ Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ.

M. MINGHETTI.

Τὰ πολιτικὰ κόμματα καὶ ἡ τούτων ἐπέμβασις εἰς τὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς διοικήσεως.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ καὶ εἰσαγωγή

Γ. Μικονίον
ἐκδότης τῆς Νοτιῆς.

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ

W. DRUGULIN
1885.

Ἐβρηται παρὰ τῷ τυπογραφῶν
W. DRUGULIN
ἐν Λειψίᾳ, καὶ τιμᾶται πρᾶγμα 5.

ΜΙΑΤΩΝΟΣ

ΑΠΟΛΕΣΘΕΙΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

ἑμμετρος μετάφρασις

Ἀλεξάνδρου Σ. Κασδαγλη.

Ἐκδοσις πολυτελής μετὰ εἰκόνων

ὑπὸ

Gustave Doré.

Ἐν Λειψίᾳ
1884.

W. DRUGULIN.

Ἐκδίδεται κατὰ τεύχη· τιμὴ ἑκάστου τεύχους μάρκα 2.

Συντάκτης· Ἀρ. Ἰ. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ ἐν ΛΕΙΨΙΑ, ELSTER-STR. 19.

Λογιστοκλήτων· Β. ΣΠΙΣΜΟΥΝΑΟΥ ἐν Βερολίνω, Φραγκοφόντη καὶ Λειψίᾳ. — Τύποι· Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ ἐν Λειψίᾳ.